Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1707 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 22 octombrie 1954

In numărul de azi:

Să ridicăm nivelul muncii organizațiilor de bază U. T. M.

ORGANIZAȚIA de bază este temelia Uniunii Tineretului Muncitor. In organizația de bază se înfăptuiesc în mod practic sarcinile pe care partidul le-a încredințat Uniunii Tineretului Muncitor. Iată de ce, întărirea politică și organizatorică a organizațiilor de bază este veriga principală a ridicării întregii munci a U.T.M.

Munca organizațiilor de bază este complexă și multilaterală. Organizațiile de bază trebuie să aibă un rol activ în antrenarea tineretului în producția industrială și agricolă, în educarea politică a tineretului; ele trebuie să fie sufletul mișcării culturale și sportive. Forța organizației de bază constă tocmai în participarea activă a utemiștilor la îndeplinirea sarcinilor încredințate de partid. Acolo unde toți utemiștii sînt atrași la o activitate vie și creatoare, acolo organizațiile U.T.M. reușesc să devină ajutoare de preț ale organizațiilor de partid.

In fața organizațiilor de bază U.T.M. stau sarcini de cinste și de mare răspundere. Călăuzindu-se permanent după sarcinile trasate de partid prin Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R., organizațiile U.T.M. sînt chemate să antreneze masele largi ale tineretului muncitor în întrecerea socialistă și patriotică pentru ridicarea producției industriale și agricole, să contribuie din plin la buna reușită a lucrărilor agricole de toamnă, să mobilizeze pe elevi și studenți pentru ridicarea la un nivel înalt a muncii de învățătură și disciplină, să militeze în orice loc de muncă pentru aplicarea consecventă a politicii partidului.

Infăptuirea cu succes a sarcinilor multiple care stau în fața organizațiilor de bază depinde de gradul de conștiință al tuturor membrilor organizației, de priceperea comitetelor U.T.M. de a folosi mijloacele cele mai variate pentru atragerea utemiștilor la îndeplinirea sarcinilor încredințate

Adunarea generală a organizației de bază este un mijloc important menit să ducă la creșterea conștiinței și combativității utemiștilor. In adunarea generală se dezbat problemele cele mai importante ale activității organizației de bază, aici se lămuresc problemele care frămîntă cel mai mult masele de utemiști și tineri. Pentru ca să-și atingă scopul, adunările utemiste trebuie pregătite temeinic și din timp, prin atragerea la această muncă a unui număr cît mai mare de utemiști.

Un exemplu pozitiv în această privință îl oferă organizația de bază U.T.M. de la întreprinderea regională de transporturi Auto-Cluj. Organizația de bază din această întreprindere desfășoară o intensă muncă politico-educativă și joacă un rol activ în mobilizarea tineretului în producție. Numeroși utemiști și tineri sînt fruntași în întrecerea socialistă; brigăzile de tineret de aici au obținut și ele însemnate succese în muncă. Cu toate acestea, analizînd activitatea tineretului în producție, comitetul organizației de bază a constatat că în munca brigăzilor și în participarea tineretului în întrecerea socialistă există mult formalism și birocratism. De aceea, el a hotărît să convoace o adunare generală pentru discutarea acestor probleme.

Comitetul a pregătit cu multă grijă această adunare. Fiecare utemist a fost anunțat din timp despre data și ordinea de zi a adunării. Pentru popularizarea adunării generale, membrii comitetului au stat de vorbă cu numeroși utemiști; s-au confecționat cîteva afișe precum și foi volante care explicau problemele ce vor fi discutate. Fiind bine pregătită, adunarea generală a avut un mare rol educativ și mobilizator; ea a dat cîmp liber inițiativei creatoare a utemiștilor. In adunare a fost criticată activitatea organizației, s-au făcut propuneri valoroase cu privire la activitatea brigăzilor și la organizarea întrecerii socialiste, cu privire la întărirea disciplinei în muncă etc. — propuneri care au fost acceptate de conducerea întreprinderii și au fost aplicate în viață. Hotărîrea adunării generale a devenit programul de activitate al organizației de bază. Astfel, după această adunare generală s-au constituit patru noi brigăzi utemiste, a fost creat un post utemist de control, s-au ținut conferințe tehnice pentru calificarea profesională a tinerilor etc.

Din păcate, nu pretutindeni se acordă atenția cuvenită pregătirii adunărilor utemiste, mai ales conținutului acestor adunări. In multe locuri în adunările generale se dezbat probleme care nu sînt legate trainic de preocupările utemiștilor sau se discută mereu și mereu același lucru. De asemenea se mai țin adunări șablon pentru aprobarea formală a planului de muncă al comitetului, adunări care nu-și ating scopul. Din această cauză, unele adunări devin plictisitoare, neinteresante. Există unele cazuri cînd organizația de bază nu ține adunări cu lunile, așa cum s-a procedat în organizația de bază din comuna Căscioarele, regiunea București, unde pentru a se organiza o adunare se așteaptă venirea unui delegat al comitetului raional.

In același timp, trebuie combătută practica ținerii prea multor adunări de tot felul, deoarece sarcinile organizației se rezolvă nu numai prin ședințe, ci în primul rînd prin munca concretă, vie cu fiecare utemist.

Un loc important în munca comitetelor organizațiilor de bază trebuie să-l ocupe repartizarea de sarcini concrete pentru fiecare membru al organizației. Fiecare utemist trebuie obișnuit cu activitatea concretă în cadrul organizației, cu răspunderea pe care o poartă pentru îndeplinirea sarcinii primite. Merită să fie relevată în această privință experiența comitetului U.T.M din comuna Florești, regiunea București. Aici comitetul U.T.M. s-a străduit să găsească pentru fiecare utemist sarcina cea mai potrivită ținînd cont de aptitudinile și dorințele lor, reușind astfel să îmbunătățească activitatea întregii organizații de bază, să inițieze sădirea de puieți de pomi fructiferi, repararea podurilor și podețelor din comună și alte acțiuni de masă la care participă și numeroși tineri neutemiști.

Pentru a nu greși în repartizarea sarcinilor, comitetul organizației de bază trebuie să cunoască activitatea fiecărui utemist: comportarea lui în societate și în familie, bucuriile și necazurile lui. Comitetul trebuie să cunoască cum muncește fiecare tînăr în producție, cum își ridică nivelul politic și cultural, pentru a-i putea da ajutorul necesar, pentru a ști ce sarcini i se pot încredința. Trebuie folosite pe larg asemenea mijloace de activizare și educare a utemiștilor ca brigăzile și posturile utemiste de control, studiul în cercurile politice, activitatea artistică și sportivă etc.

Comitetele organizațiilor de bază au o răspundere deosebită în aplicarea consecventă a democrației interne de organizație, în respectarea îndatoririlor și drepturilor statutare ale utemiștilor, în stimularea criticii și în deosebi a criticii de jos. In activitatea comitetelor U.T.M. trebuie să domnească un spirit sănătos de colaborare tovărășească, să se respecte principiul conducerii colective. Membrii comitetelor U.T.M. nu trebuie să uite nici o clipă că încrederii ce le-a fost acordată ei sînt datori să-i răspundă prin fapte, printr-o muncă bazată pe sprijinul tuturor utemiștilor.

Comitetele raionale, regionale și orășenești U.T.M. trebuie să acorde o atenție continuă întăririi organizațiilor de bază U.T.M., să fie la curent cu munca lor, să studieze și să generalizeze experiența organizațiilor de bază fruntașe. Printr-o instruire temeinică, membrii și în primul rînd secretarii comitetelor U.T.M. trebuie învățați în ce direcție să orienteze activitatea organizațiilor de bază, cum trebuie să educe pe tineri, cum trebuie să-și organizeze și să-și planifice munca. Experiența comitetelor organizațiilor de bază fruntașe arată că acolo unde se acordă atenția cuvenită acestor probleme se obțin rezultatele cele mai bune în muncă.

Folosind bogata experiență a Comsomolului, precum și experiența organizațiilor U.T.M. fruntașe, trebuie să ridicăm munca organizațiilor de bază la nivelul sarcinilor care le stau în față. Chezășia succeselor organizației noastre este conducerea de către partid. Organizațiile de bază U.T.M. își desfășoară activitatea sub conducerea directă a organizațiilor de bază ale partidului. Ele trebuie să răspundă oricînd la chemările organizațiilor de partid, să îndeplinească bine și la timp sarcinile primite, dovedind astfel în fapte că au înțeles în totul marea răspundere pe care o au în educarea comunistă a tineretului, în creșterea conștiinței patriotice a tinerilor din toate sectoarele de activitate.

Unelte pentru agricultură

La uzinele metalurgice „Independența" din Sibiu, muncitorii lucrează în contul ultimelor zile ale acestui an. Ei sînt hotărîți ca pînă la sfîrșitul acestei luni să termine planul pe întreg anul 1954.

Pînă la 15 octombrie, întreprinderea a livrat agriculturii mai mult de 90 la sută din piesele de schimb prevăzute în plan pînă la sfîrșitul anului. Tot pînă la această dată, muncitorii au produs peste planul anual aproape 50 de teascuri nr. 5 de stors struguri, 165 de zdrobitoare de struguri, 15 pasatrice folosite în industria conservelor. Planul anual la 14 repere de piese de schimb pentru tractorul I.A.R. a fost îndeplinit încă de la 13 octombrie în proporție de 95 la sută.

Productivitatea muncii în intreprindere a înregistrat, în ultimul timp, o creștere de 11 la sută față de plan, în loc de 1 la sută cît prevedea angajamentul, iar rebuturile au fost reduse cu 2 la sută față de trimestrul II al acestui an. Prin folosirea chibzuită a materialelor, muncitorii uzinelor „Independența" au realizat de la începutul anului și pînă acum economii în valoare de peste 900.000 lei. Ei au început producerea unui nou tip de ciocan pneumatic și pregătesc acum introducerea în fabricație a unor noi mașini.

Oamenilor muncii — mai multe produse de larg consum

Dornici de a da oamenilor muncii tot mai multe produse de larg consum, muncitorii din fabricile patriei noastre și-au intensificat eforturile în vederea îndeplinirii angajamentelor luate în întrecerea socialistă.

Folosind metode înaintate de muncă, tinerii au înscris în activitatea lor succese de seamă.

400 de sobițe

Sînt zile pe care nu le poți uita. Amintirea lor stăruie în sufletul tău așa cum stăruie în mintea tovarășului Petre Ciugulică, muncitor la uzinele „23 August" din Capitală, angajamentul pe care și l-a luat — de a da numai produse de calitate superioară. Organizîndu-și mai bine munca el a reușit să-și depășească zilnic sarcinile de plan și să dea toate produsele numai de calitate superioară.

Asemeni lui muncesc și membrii echipelor conduse de Milan Popovici, Tudor Popescu, Nicolaie Alexandru și Marin Stoian. Pînă la sfîrșitul lunii septembrie ei au confecționat pentru oamenii muncii 400 de sobițe populare.

Corespondent
EMILIAN GEORGESCU

O nouă inițiativă de calificare

BAIA MARE (De la corespondentul nostru). — Cu cîtva timp în urmă, tinerii de la cooperativa de producție meșteșugărească „Gutinul" din orașul Baia-Mare, s-au angajat să confecționeze din deșeuri și cupoane, 100 pantalonași de doc pentru copii, 300 pijamale din finet și 300 cămăși din material „Horia".

Lupta pentru respectarea cuvîntului dat a început din primele zile. Tinerele Dragner Elena, Costin Elisabeta, Schuler Ana și Slavenschi Ella, membre în brigada de calitate „Ciutchih", din secția linjerie și-au realizat sarcinile zilnice de plan în proporție de 145-156 la sută.

O atenție deosebită a fost acordată tinerelor mai slab pregătite profesional. În brigada utemistă condusă de Marian Elisabeta, tinerele Onufrei Maria, Pop Elisabeta și Balaș Maria, reușesc astăzi datorită ajutorului primit din partea tovarășelor lor, să-și depășească cu 20 la sută sarcinile zilnice de plan. În brigadă se folosește noua inițiativă de calificare, de la fază la fază, prin schimburi de locuri, care dă posibilitate tinerelor să cunoască toate operațiunile. Pînă la 1 octombrie s-au expediat către O.C.L. și U.R.C.C., cele 100 perechi pantalonași pentru copii.

In expoziția cabinetului tehnic

SIBIU (de la corespondentul nostru). În sala de expoziții a cabinetului tehnic de la uzinele „Independența" din Sibiu sînt expuse numeroase bunuri de larg consum lucrate de muncitorii vîrstnici și tineri. Graficul de producție arată că față de anul 1953, producția secției de bunuri de larg consum a crescut în acest an cu 537 la sută. Sînt fabricate acum, peste 24 de sortimente printre care, cărucioare pentru transport, clește de cuie, batoze de bătut porumb, mașini manuale de semănat porumbul în cuiburi dispuse în pătrat, fiare pentru plug etc.

Cei mai buni muncitori s-au dovedit a fi tinerii Stoia Pavel, Aspra Mihai, Gligor Iosif, Pescaru Elena, Mihai Ion și alții. De pildă, utemistul Mihai Ion confecționează zilnic peste plan sute de carcase pentru lacăte, iar Drașoveanu Ion execută operația de găurire la 1000 balamale, peste prevederile zilnice de plan.

În ultimul timp au fost livrate 22.940 lacăte, 501 mașini de bătut porumb, 175 mașini de tocat sfeclă, 139 teascuri de struguri și alte produse, rod al întrecerii socialiste care se desfășoară cu tot mai multă intensitate.

Produse în valoare de 112.000 lei

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). — Tinerii din secția producătoare de bunuri de larg consum de la întreprinderea „Electro-putere" din Craiova muncesc cu mult entuziasm pentru depășirea angajamentelor luate în întrecerea socialistă.

Începînd din luna septembrie și pînă în prezent ei au produs 260 cuptoare pentru aragaz, 67 cuptoare pentru mașini de gătit, 400 tăvi pentru cozonaci, 6651 scripeți pentru fîntîni și peste 125.000 cutii pentru cremă, produse în valoare de 112.000 lei.

Mobilă peste plan

TG. MUREȘ (De la corespondentul nostru). — Colectivul fabricii de mobilă „Simo Geza" din Tg. Mureș a realizat o mare parte din angajamentele luate în întrecerea socialistă.

În luna septembrie au fost livrate peste plan 348 garnituri de mobilă și 45 somiere. În această perioadă, prețul de cost al produselor a fost redus cu 1,86 la sută iar calitatea s-a îmbunătățit cu 2 la sută.

Aplicînd metodele sovietice Kotlear, Lidia Corabelnicova, Kuznețov, Valentina Hrisanova, utemiștii Meszaroși Suzana, Fekete Viorica și-au îndeplinit sarcinile de producție în proporție de peste 300 la sută.

Un succes frumos a fost obținut de șlefuitorul Saroși Adalbert. În cel de al III-lea trimestru al anului el a realizat o economie de materiale în valoare de 2084 lei. Economiile realizate de întreaga fabrică se ridică la suma de 92.264 lei.

Succesele cooperativei de confecții

ORADEA (De la corespondentul nostru). — Muncitorii cooperativei meșteșugărești de confecții „C.O.O.T.E.X." din Oradea și-au luat angajamentul să dea peste plan 2.000 bucăți confecții.

Aplicarea pe scară și mai largă a metodelor sovietice Lidia Savelieva și Lidia Corabelnicova, au făcut ca în perioada 15 septembrie — 1 octombrie, cooperativa „C.O.O.T.E.X." să realizeze peste plan 1330 bucăți confecții diferite, din care o bună parte paltoane bărbătești, raglane, sacouri de catifea, cămăși bărbătești și altele.

De asemenea, în această perioadă, din cupoanele economisite s-au confecționat 157, cămăși pentru copii și 100 șepci de diferite mărimi.

Pentru depășirea angajamentelor luate în întrecerea socialistă, conducerea cooperativei a luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice. Astfel, pînă în prezent s-au executat reparații generale la 6 motoare individuale și 34 mașini de călcat electrice au fost transformate pentru a se obține o rezistență mai mare.

Brigada complexă U.T.M. din cooperativă a realizat în aceeași perioadă 22 raglane peste prevederile planului.

Și tinerii din secția sacouri, ca utemistul Gheorghe Boros, Vendel Szebeni își îndeplinesc zilnic normele în proporție de 106 la sută. Graficul de producție al tinerilor Radu State și Florica Lazăr, din secția paltoane ne indică îndeplinirea normelor zilnice în proporție de peste 110 la sută.

PE SCURT

• Muncitorii de la întreprinderea de industrie locală „Cloșca" din orașul Baia-Mare au confecționat 1000 de burlane, 100 bidoane pentru untură, 180 donițe pentru muls.

In secția metalurgie s-au lucrat 4000 garnituri pentru paturi, 3600 foraibere pentru ferestre, 20 menghine de banc, 3 mașini de găurit.

S-au evidențiat tinerii Varga Barbara, Fogea Vasile și Polonețchi Elena.

• Secția tineretului producătoare de bunuri de larg consum de la întreprinderea „Muncitorul Liber" din Bacău, a livrat în luna septembrie 2847 verigi lacăte, 14.783 cîrlige de rufe, 750 scoabe, 300 potcoave pentru cai, 5430 cîrlige umerașe, 40 crampoane.

Prin recondiționarea sculelor s-au realizat economii în valoare de peste 10.000 lei.

Vești din Țara Socialismului

Un instrument minuscul

Uzina de instrumente din Moscova produce cantități însemnate de sfredeluri, burghie de filetat, bacuri de filieră și freze pentru industria de ceasuri.

În acest an uzina a început să producă mici burghie de filetat. Diametrul lor este de 0,3 mm., iar lățimea muchiei tăietoare este de 0,04 mm. Produsele dintr-un schimb ale unei muncitoare, vreo șapte sute de burghie de filetat, încap cu ușurință într-o cutie de chibrituri.

Un nou produs al întreprinderii sînt sfredelurile, al căror diametru este de 0,1 mm. Șănțulețul acestor sfredeluri se execută cu ajutorul unor pietre de polizor speciale la niște strunguri miniatură, iar controlul calității instrumentului se face cu ajutorul microscopului.

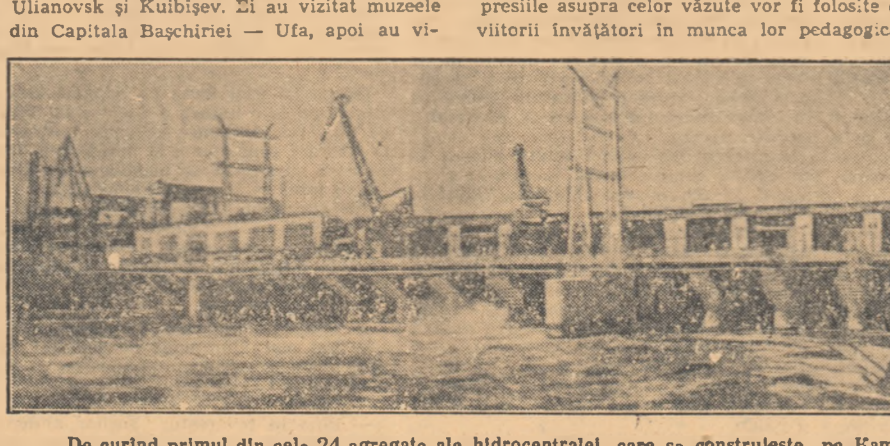
1.800 km. cu barca

Elevii Școlii pedagogice din Mrakovo, R.S.S.A. Bașchiră, organizează deseori excursii și plimbări care îi ajută pe tineri să asimileze mai bine materialul școlar. Multe observații interesante au făcut viitorii învățători în excursia avută înainte de începerea anului școlar. 8 elevi, printre care au fost și 3 fete, au parcurs 1800 km. cu barca pe Belaia, Kama și Volga.

Elevii au făcut cunoștință cu natura regiunii, au vizitat multe orașe și sate ale R.S.S.A. Bașchire și Tatare, ale regiunilor Ulianovsk și Kuibișev. Ei au vizitat muzeele din Capitala Bașchiriei — Ufa, apoi au vizitat exploatările petrolifere din Ișimbai, șantierul Hidrocentralei de la Kuibișev etc.

Pe drum elevii și-au însușit bine regulile vîslitului și conducerii bărcii. Ei au reușit să treacă cu multă îndemînare prin locurile periculoase.

Excursia interesantă și plină de învățăminte bogate a durat 48 de zile. Acum tinerii împărtășesc tovarășilor impresiile cu privire la excursie, întocmesc note de drum și jurnale de zi. Materialele culese în drum, impresiile asupra celor văzute vor fi folosite de viitorii învățători în munca lor pedagogică.

De curînd primul din cele 24 agregate ale hidrocentralei care se construiește pe Kama a furnizat curent electric pentru industrie.

Numeroase orașe și sate colhoznice din Ural vor primi în curînd curent electric de la hidrocentrala de pe Kama. Construirea hidro centralei va fi terminată în întregime în primăvara anului 1956.

In fotografie: vedere generală a barajului deversor al hidrocentralei de pe Kama.

Un laborator în secție

La secția de cuptoare Martin a uzinei „Zaporojstal" șarja se apropie de sfîrșit. Tînărul oțelar Ivan Kaiol scoate cu o lingură mare de metal oțelul topit și îl toarnă într-un păhărel de metal...

Inainte, pentru a se asigura o calitate înaltă a șarjei, păhărelul acesta era trimis la laborator care se afla în afara secției — acolo se determina compoziția chimică a oțelului. Treceau 15—20 de minute pînă ce se aflau rezultatele analizei.

Oțelarii nu se puteau împăca cu această pierdere de timp. Inginerii, maiștrii secției și lucrătorii laboratorului central al uzinei au propus să se determine cantitatea de mangan din metal cu ajutorul analizei spectrale.

După ce proba de metal s-a răcit, oțelarul o duce în laboratorul care acum se află chiar în secție. Aci, un aparat special — carbometrul — îl ajută să stabilească procentul de carbon din metal. Apoi, oțelarul se îndreaptă spre un nou aparat — stiloscopul. Aci, privind prin ocular, el află cu ajutorul analizei spectrale ce cantitate de mangan conține metalul. Analiza nu necesită mai mult de două minute.

Laboratorul secției de cuptoare Martin a adus uzinei succese însemnate. S-a redus de 4—5 ori timpul necesar analizei și totodată a scăzut considerabil consumul de feromangan, substanță costisitoare care se adaugă șarjei. Datorită acestui fapt secția economisește peste 3 milioane de ruble pe an. Procesul topirii oțelului se accelerează, rebutul se reduce de peste două ori. Oțelarii care efectuează analiza metalului la aparatele din laboratorul secției o vor putea face cu timpul singuri, fără ajutorul laboranților.

Și alte terenuri vor rodi

Zeci de tractoare brăzdează în regiunea Arad terenuri nefolosite în trecut, pentru a le reda agriculturii.

Pînă acum, în regiunea Arad a fost identificată o suprafață de 9224 ha., din care au și fost desțelenite aproape 1800 ha. de fînețe naturale și izlazuri slab productive, precum și alte terenuri înțelenite.

Mari suprafețe de teren au fost desțelenite în raioanele Sînnicolau Mare, unde s-au redat agriculturii 760 ha., Arad 495 ha., Criș 360 ha. și altele. Numai în comunele Secusigiu, Tudor Vladimirescu și Zădăreni din raionul Arad au fost arate pentru prima oară peste 210 ha.

În acțiunea de descoperire și redare a noi suprafețe de terenuri, sînt antrenate mase tot mai mari de colectiviști, țărani muncitori întovărășiți și țărani muncitori cu gospodării individuale.

Colectiviștii din comunele Zăbrani, Teremia Mare și Sînnicolau Mare, precum și țăranii muncitori cu gospodării individuale din raionul Gurahonț au executat arături foarte adînci în vederea plantării viței de vie pe o suprafață de 62 ha. De asemenea, țăranii muncitori din raioanele Criș, Gurahonț, și Sinnicolau Mare au pregătit mari suprafețe în vederea plantării a peste 2600 de pomi fructiferi.

Din munca de achiziții și contractări

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru).

Mersul achizițiilor și contractărilor în multe din comunele raionului Sighișoara dovedește că țăranii muncitori, se conving tot mai mult de avantajele însemnate ce se obțin prin valorificarea prisosurilor de produse agricole prin cooperative și încheierea contractelor de creștere și îngrășare a animalelor. Datorită acestui fapt, cooperativa din comuna Apold, de pildă, și-a depășit planul la achiziții și contractări, pe luna septembrie, cu 71,90 la sută, situîndu-se fruntașă pe raion. Numai la cartofi, ceapă și roșii, planul de achiziții a fost depășit cu 11.646 kg. De asemenea, tot în aceeași perioadă s-au achiziționat, peste plan, 156.600 kg. fîn. Conducerea cooperativei din Apold (președinte: Ticușan Zaharie, vice președinte: Ticheli Gustav), cît și achizitorii filialelor (printre care tînărul Buzaș Ioan) lămuresc țăranilor muncitori avantajele pe care le au valorificînd animale prin cooperativă. Astfel, în luna septembrie s-au achiziționat 3 bovine peste plan. Țăranii muncitori Munteanu Lazăr și Santa Ioan sînt unii dintre cei care și-au contractat și livrat bovinele prin cooperativă. Pentru cel de al patrulea trimestru, cooperativa a mai încheiat încă 58 de contracte cu țăranii muncitori. Printre alte animale vor fi livrate, în ultimul trimestru al acestui an, 12 bovine.

Succese frumoase în munca de achiziții și contractări s-au înregistrat și la cooperativele din Dumbrăveni și Archita. Cooperativa din Dumbrăveni și-a depășit planul, pe luna trecută, cu 32 la sută.

În ceea ce privește contractările, cooperativa din Archita (președinte: Dirjan Gheorghe, vice președinte: Thal Martin) și-a depășit de asemenea planul. În trimestrul al treilea au fost livrate 6 bovine peste plan.

Nu toate conducerile cooperativelor din raion depun însă aceeași muncă pentru îndeplinirea planului de achiziții și contractări. Cooperativele din comunele Hoghilag, Zagăr și altele nu și-au realizat planul decît în mică măsură. Aceasta datorită, în primul rînd, lipsei de preocupare a conducerilor respective pentru îndeplinirea planului. Astfel, salariații acestor cooperative nu au dus o susținută muncă de agitație în rîndurile țăranilor muncitori pentru a le lămuri avantajele ce le au contractînd și valorificîndu-și prisosul de produse agricole prin cooperative. Organizațiile U.T.M. din aceste comune au dus, de asemenea, o slabă muncă în această direcție. Comitetele organizațiilor U.T.M. vor trebui ca, pe viitor, să îndrume pe utemiști să desfășoare o continuă muncă de lămurire printre țăranii muncitori, îndemnîndu-i să contracteze animale cu cooperativa și să-și valorifice surplusul de produse.

Este necesar de asemenea ca conducerea Uniunii raionale a cooperativelor de aprovizionare și desfacere din Sighișoara să controleze și să îndrume în mai mare măsură și cu mai mult spirit de răspundere, conducerile cooperativelor codașe, de a folosi noi forme de muncă, menite să ducă neîntîrziat la îndeplinirea și depășirea planului de achiziții și contractări.

6.000 kg. știuleți la hectar

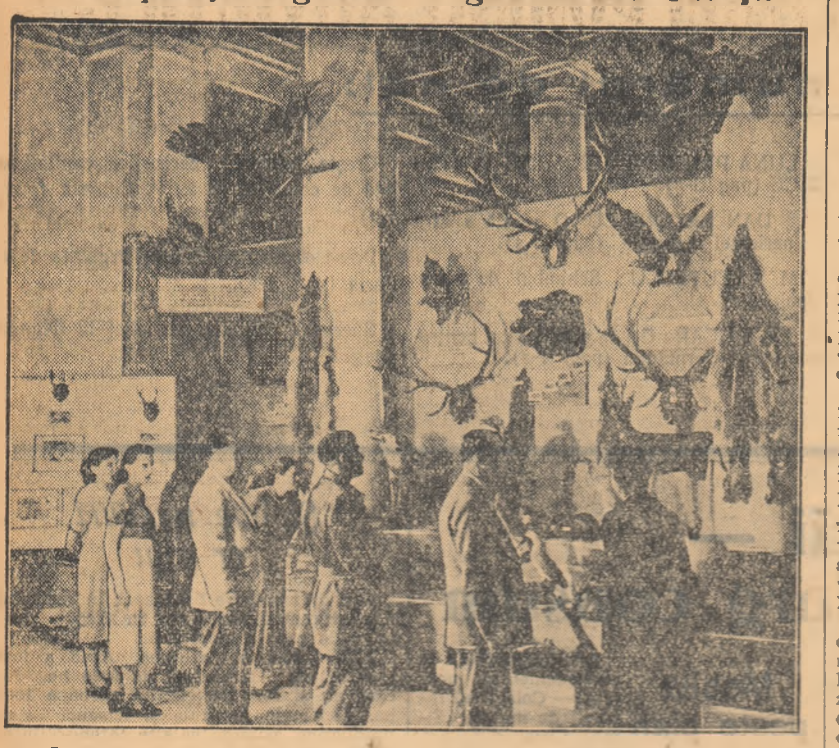
Datorită aplicării regulilor agrotehnice la însămînțări și a bunei îngrijiri a culturilor, colectiviștii din comuna Ciorăști, raionul Liești, regiunea Galați, au obținut anul acesta la porumb o producție superioară celei din anul trecut.

Membrii acestei gospodării colective au pregătit din timp sămînța de porumb din știuleți mari, cu rînduri drepte, pe care au însămînțat-o în teren ogorît din toamnă și au executat la timp 3 prașile.

De curînd, colectiviștii au terminat de recoltat porumbul. Echipa condusă de colectivistul Radu Bădilă a recoltat în medie 4380 kg. porumb știuleți la hectar, iar de pe 5 hectare a obținut o producție de 6000 kg. știuleți la hectar.

Hotărîți ca în anul viitor să obțină o producție mai mare de porumb, colectiviștii din Ciorăști au pregătit de acum ogorul de toamnă și au îngrășat cu gunoi de grajd o mare parte din suprafața ogorîtă.

La Expoziţia Agricolă Regională din Ploeşti

In diferite oraşe din ţară s-au deschis expoziţii agricole care înfăţişează aspecte din realizările obţinute de cei ce muncesc pe ogoare în lupta pentru dezvoltarea continuă a agriculturii noastre.
In fotografie: un colţ al Expoziţiei Agricole Regionale din Ploeşti. Vizitatorii privesc cu interes sectorul vinătoresc.

BIBLIOTECA FABRICII

Biblioteca fabricii „Janoş Herbak" din Cluj te întîmpină de cum ai coborît din autobuzul care opreşte chiar în faţa întreprinderii. La prima vedere, din pricina vitrinelor de cărţi cu faţa la stradă şi a numeroaselor volume care umplu rafturile înalte cît casa, ai impresia că te afli în faţa unei librării.

Cum ai intrat, te întîmpină bibliotecara. Tovarăşa Virag Ilona nu mai e aşa tînără. In jurul tîmplelor are deja fire de păr argintiu. Dar din însufleţirea cu care-ţi vorbeşte despre cărţile şi cititorii ei, despre metodele pe care le foloseşte pentru o cît mai largă răspîndire a cărţii, ghiceşti cu uşurinţă pasiunea şi înflăcărarea cu care munceşte. Parcă se bucură cînd are cui povesti despre mile de volume în limbile romînă, maghiară, rusă şi germană pe care le are azi biblioteca. Dar mai multă satisfacţie citeşti pe faţa ei cînd te interesezi de cititori, de numărul lor care creşte în fiecare lună. Intr-una din lunile trecute cifra tinerilor care au luat cărţi de la bibliotecă a crescut cu 74 datorită unui procedeu foarte interesant: fiecare cititor mai vechi a fost convins să aducă la bibliotecă un nou cititor.

Dealtfel munca cu cartea în uzina „Janoş Herbak" ia numeroase forme, variate şi atrăgătoare, cum ar fi săptămînile închinate unei anumite teme, recenziile, discuţiile literare, stimularea interesului pentru o anumită carte prin lectura citorva pagini la locul de producţie, în timpul pauzei pentru masă. Intr-o săptămînă închinată partidului s-a citit astfel un capitol din „Despre educaţia comunistă" de Kalinin, s-au făcut vitrine şi expoziţii cu cărţi şi broşuri care vorbesc despre trecutul de luptă al partidului nostru, despre figuri de eroi ai clasei muncitoare, despre chipul omului nou educat de partid. Cu prilejul apariţiei Proiectului de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, s-a desfăşurat săptămîna închinată agriculturii. In biblioteca era aranjat un stand de cărţi şi broşuri despre agricultură şi un panou cu tăieturi din ziare, cu fotografii din revistele sovietice ilustrînd înflorirea agriculturii datorită folosirii metodelor agrotehnice avansate, cu grafice ce indicau cu cît va creşte producţia dintr-un anumit sector al agriculturii în anii următori.

In diferite secţii ale fabricii funcţionează 20 de biblioteci volante.

Un mare interes se acordă răspîndirii cărţii în rîndul tineretului. Organizaţia de bază U.T.M. din fabrică acordă un sprijin susţinut în această direcţie. Cu elevii ucenici de la pielărie s-a ţinut recenzia cărţii „Se înaltă şcoala" de Mebes György. La discuţia despre cartea „Ucenicul" de Zimar Jozsef au participat peste o sută de tineri. Mulţi dintre ei s-au înscris la cuvînt pentru a-şi exprima părerile. Tineretul de la secţia ghete a ţinut recenzia unei cărţi în limba maghiară.

Tovarăşa Virag a adus un aport serios şi în ceea ce priveşte răspîndirea cărţii tehnice. Ea recomandă cititorilor alături de romane, diferite cărţi tehnice pe care le are în bibliotecă.

Activitatea bibliotecii de la „Janoş Herbak" s-a extins şi în satele din jurul Clujului. Şi pe această cale au ţinut muncitorii din fabrică să vină în ajutorul ţărănimii muncitoare. Astfel au fost luate în grijă cîteva biblioteci săteşti cărora li s-au împrumutat cărţi, li s-a dat lemn pentru panouri şi vitrine, iar bibliotecarii săteşti au fost sprijiniţi explicîndu-li-se metodele cele mai eficace pentru răspîndirea cărţii în rîndul ţărănimii muncitoare.

Oricărui vizitator al bibliotecii de la fabrica „Janoş Herbak" îi stau la dispoziţie diferite mijloace pentru a-şi exprima părerea şi dorinţele în legătură cu biblioteca. Un album frumos legat în pînză se intitulează: „Ce doreşti să citeşti ?". „Aş vrea să găsesc aici multe cărţi care să popularizeze frumuseţile patriei noastre" scrie un muncitor. Altul doreşte cît mai multă literatură sportivă. Un album conţine date biografice ale oamenilor celebri. De aici cititorii se pot informa asupra vieţii şi operei scriitorilor clasici, savanţilor cu renume, artiştilor, muzicienilor. Din foile — împodobite cu coperte de cărţi colorate — ale albumului rezervat părerii cititorilor despre cărţi, se desprinde interesul tot mai mare pentru lectură, înţelegerea tot mai adîncă a rolului educativ al literaturii. Sînt semnificative în acest sens cuvintele muncitoarei Ana Bota: „Citind cartea „Furca de bronz" de E. Caterli am învăţat că orice inovaţie, cît de mică, are mare însemnătate pentru mersul înainte al tehnicii şi sporirea productivităţii muncii". Şi în sfîrşit al patrulea album în care tovarăşa bibliotecară ţine neapărat să scrii ceva, este cel rezervat impresiilor asupra felului cum funcţionează biblioteca. Aici găseşti numeroase cuvinte de laudă.

SUZANA VOINESCU

Impotriva şablonizării în aplicarea regulilor agrotehnice

Ing. agr. T. Mureşan,
directorul Direcţiei producerii seminţelor din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii

Pentru a răspunde marilor sarcini care revin agriculturii în anii care urmează, de a asigura o producţie globală de 10.500.000 tone cereale, însemnate cantităţi de recolte la plantele tehnice şi recolte bogate la legume şi cartofi, Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, arată că una din principalele căi de sporirea producţiei este aplicarea pe o scară cît mai largă a regulilor agrotehnice.

Rezultatele frumoase obţinute de numeroase gospodării au dovedit că, aplicînd în mod just măsurile agrotehnice, ţinînd seama de condiţiile locale, se obţin sporuri însemnate de producţie. Metoda folosită în anii trecuţi de către organele tehnice agricole, de a stabili central unele măsuri, generalizînd unele metode agrotehnice pentru toate regiunile ţării noastre, cu condiţiuni atît de variate, s-a dovedit a fi nejustă, atît ca metodă de lucru, cît şi ca măsură tehnică.

Precizarea unor măsuri agrotehnice, central generalizate pentru toate regiunile ţării, fără a analiza specificul locului unde se aplică, în cele mai multe cazuri nu au dat rezultate pozitive, nefiind create condiţiunile prielnice pentru aplicarea lor în practică. Stabilirea, bunăoară, a perioadei în care se poate însămînţa porumbul într-o zonă mare din ţară şi aplicarea în mod mecanic a acestei măsuri de către toţi tehnicienii din zona respectivă, care au încercat să mobilizeze un număr cît mai mare de cultivatori să însămînţeze porumbul în epoca stabilită central, chiar dacă nu erau condiţiuni favorabile, a făcut ca, în fiecare an, însemnate suprafeţe să fie reinsămînţate, fiind compromise în scurt timp. Asemenea cazuri au fost frecvente în regiunile Galaţi, Constanţa, şi mai ales în regiunile din nordul ţării, unde gerurile tîrzii pot provoca pierderi însemnate la porumb şi la alte plante sensibile la ger — cum este fasolea, soia şi unele legume.

Aplicarea şablon a regulilor agrotehnice pe lingă faptul că nu ajută pe cultivatori în obţinerea de sporuri de producţie, dar determină, într-o măsură mare, şi stagnarea în pregătirea şi îmbogăţirea cunoştinţelor tehnice a inginerilor şi tehnicienilor care aplică ceea ce este indicat fără a căuta singuri soluţia unei probleme, pe baza analizei la faţa locului, a condiţiunilor în care se lucrează. Această metodă de lucru care a adus la şablonizarea regulilor agrotehnice a avut consecinţe grave în anii trecuţi în numeroase regiuni ale ţării.

Felul în care a fost înţeleasă de către tehnicieni şi de către organele puterii locale executarea lucrării de dezmiriştire, în cele mai multe cazuri a dus la cheltuieli de prisos şi energie risipită fără nici un rezultat pozitiv. Este ştiut că întîrzierea în executarea dezmiriştitului duce la diminuarea şi chiar reducerea completă a eficacităţii acestei lucrări. Totuşi, în cele mai multe cazuri, aplicarea în mod mecanic, fără a se analiza scopul pentru care se face dezmiriştitul şi condiţiunile în care trebuie executate, a dus la faptul că această lucrare — deosebit de importantă pentru marea majoritate a terenurilor din ţara noastră — s-a executat cu întîrziere de săptămîni după recoltat, în timp ce lucrarea potrivită pentru asemenea situaţii era arătura de vară.

Acest fel de executare a lucrărilor agrotehnice, în mod şablonizat, provoacă greutăţi însemnate în executarea lucrărilor care urmează. Prin nedezmiriştirea la timp, cu întîrziere, se crează condiţiuni grele pentru executarea arăturilor, care se fac de proastă calitate, cu bulgări, iar însămînţarea în bune condiţiuni devine practic imposibilă.

Asemenea cazuri au fost întîlnite şi se întîlnesc şi în acest an în practica multor regiuni, a multor unităţi agricole, care cunosc un singur calapod şi doresc să îl folosească în fiecare an, neschimbat fără să mai analizeze condiţiile din jurul lor. In regiunea Galaţi, bunăoară, executîndu-se defectuos lucrările de pregătire a solului — dezmiriştit şi arături — fără a se analiza condiţiunile locale şi fără a se adapta lucrarea condiţiunilor respective, s-a ajuns la executarea lucrărilor de însămînţare din toamna anului trecut în condiţiuni rele, create de lucrările anterioare, astfel că, în iarna anului 1953—1954, suprafeţe însemnate de cereale de toamnă au fost compromise. Cu toate greutăţile create de reducerea suprafeţelor de cereale de toamnă prin compromiterea culturilor în iarna trecută, în regiunea Galaţi nu s-au tras învăţămintele necesare şi se continuă a se merge pe aceeaşi linie, executîndu-se arături normale de însămînţare pe terenurile dezmiriştite cu întîrziere sau nedezmiriştite, în timp ce, în asemenea cazuri, se recomandă arăturile superficiale, la care nu se scot bulgări şi semănatul se poate executa în condiţiuni bune.

Există şi numeroase cazuri pozitive, cînd organele tehnice au înţeles că sarcina lor este aceea de a analiza, prin prisma condiţiunilor locale, posibilitatea de a aplica în practică unele măsuri luate central şi cu caracter general, căutînd să lupte împotriva şablonizării metodelor agrotehnice. Există numeroase organe tehnice care înţeleg sarcina lor de a aplica măsurile agrotehnice în mod creator, pe baza analizei obiective a condiţiunilor în care urmează să execute o lucrare. Ele înţeleg că nu este permis să se facă, bunăoară, dezmiriştit de dragul dezmiriştitului, ci această lucrare cere să fie executată într-un anumit termen, în anumite condiţiuni şi cu un anumit utilaj, iar atunci cînd condiţiunile cerute de această lucrare nu sînt îndeplinite, ea trebuie înlocuită cu o altă lucrare mai potrivită noilor condiţiuni.

In unele regiuni — ca de exemplu în Regiunea Autonomă Maghiară — tehnicienii au arătat că, în raioanele de munte, pe suprafeţe însemnate, cerealele de toamnă se cultivă după păioase şi după alte culturi care eliberează terenul timpuriu. După recomandările generale este necesar ca aceste suprafeţe să fie dezmiriştite şi, înainte de însămînţare cu 20 zile, să se facă arătura de însămînţare, pentru ca terenul să se aşeze pînă la data însămînţării. Această recomandare agrotehnică este perfect valabilă pentru cele mai multe cazuri în majoritatea regiunilor — şi chiar în partea de cîmpie a Regiunii Autonome Maghiare, dar nu poate fi aplicată, aşa cum au arătat şi tehnicienii, în mod şablon în toate situaţiile. Aceasta pentru mai multe considerente. In cazul arătat mai sus, însămînţările de toamnă se execută mai timpuriu decît în regiunile de cîmpie — la începutul lunii septembrie — iar recoltarea culturilor premergătoare celor de toamnă întîrzie faţă de alte regiuni. In felul acesta timpul disponibil de la recoltat pînă la însămînţări fiind mai scurt nu permite executarea lucrărilor de dezmiriştit şi păstrarea terenului dezmiriştit un timp corespunzător pentru a provoca răsărirea buruienilor, pentru ca apoi să se execute arătura de vară. Executînd, după toate recomandările agrotehnice aceste lucrări, se provoacă o simţitoare întîrziere a însămînţărilor de toamnă, ceea ce s-a dovedit în mod experimental şi în mod practic, că influenţează în mod direct asupra scăderii producţiei. Bazaţi pe acest calcul practic şi pe aprecierea tehnică, în scopul asigurării unor condiţiuni bune de însămînţare a culturilor de toamnă în epoca cea mai potrivită, organele tehnice au luat măsurile corespunzătoare acestei situaţii executînd, după recoltarea culturilor premergătoare cerealelor de toamnă, arătura în locul dezmiriştitului.

Numeroase cadre din agricultură, cu pregătire tehnică superioară, chemate să lucreze direct în procesul de producţie, nu au căutat să-şi pună în valoare cunoştinţele de specialitate, mulţumindu-se să aplice unele măsuri după reţete generale, şablon, chiar dacă acestea nu erau cele mai potrivite situaţiei respective. Această metodă de lucru, în numeroase cazuri, a determinat cheltuieli însemnate, risipă de energie şi consum de diferite produse, care ar fi dat rezultate foarte bune folosite la locul potrivit. Aşa de exemplu se petrec lucrurile cu folosirea îngrăşămintelor chimice, unde se cunosc reţete generale care cuprind cantităţile de îngrăşăminte chimice ce trebuiesc folosite de cultivatori pentru a ajuta creşterea şi dezvoltarea plantelor. Folosirea îngrăşămintelor chimice nu trebuie practicată, de către un organ tehnic, la întîmplare, ci în baza cunoaşterii unor elemente care caracterizează bogăţia solului în diferite substanţe nutritive, stadiul de dezvoltare şi creştere a plantelor, în funcţie de care se stabilesc îngrăşămintele ce trebuiesc date plantelor şi altele.

Sînt numeroase exemple care pot scoate în evidenţă forma mărginită sub care unele cadre tehnice înţeleg să rezolve diferitele probleme care apar în timpul procesului de producţie. Spiritul creator şi acestor organe lipseşte într-un procent foarte mare sau chiar total. Ei aplică întocmai directivele indicate, fără a căuta să analizeze o situaţie de fapt, să o treacă prin prisma cunoştinţelor lor şi să ia măsura cea mai potrivită. A merge în mod mecanic după anumite principii generale, principii care trebuie să fie doar de orientare, nu poate duce la obţinerea de rezultate bune. Procesul de producţie agricolă depinde de un mare număr de factori, care obligă pe tehnician şi pe toţi cultivatorii să aibă o orientare multilaterală şi să părăsească, în multe cazuri, principiul general, metoda tipică de rezolvare a unei probleme.

Nu numai în aplicarea în practică a regulilor agrotehnice sînt cazuri numeroase de aplicare şablon a acestora dar şi numeroase măsuri organizatorice s-au dovedit a avea un caracter birocratic, mecanic şi cu consecinţe grave pentru producţie şi pentru economie. Din acest punct de vedere este tipic felul în care unele organe tehnice din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi de la unele regiuni au înţeles să facă repartizarea culturilor de plante tehnice pe zone de cultură. Aşa de exemplu repartizarea suprafeţelor cultivate cu cînepă şi, în special, cu in de fuior în ultimii ani s-a făcut fără a se ţine seama de unele principii elementare. Rezultatele nesatisfăcătoare obţinute în special în raionul Făgăraş şi altele din regiunea Stalin cît şi în unele raioane din Regiunea Autonomă Maghiară şi Suceava se datoresc în mare măsură faptului că cultura acestor plante a fost organizată pe terenuri necorespunzătoare unei bune dezvoltări a plantelor.

În numeroase alte cazuri, organele tehnice, antrenate de obiceiurile cultivatorilor din diferite regiuni ale ţării, nu au căutat să imprime acestora unele măsuri menite să promoveze cultura acelor plante care asigură producţii bogate şi care contribuie direct la îmbunătăţirea condiţiunilor de viaţă a cultivatorilor. În anii trecuţi, cînd cultivatorilor li se înmînau planurile de cultură, organele tehnice au continuat să meargă pe cea mai uşoară linie, aceea de a aplica şi în regiunile de munte cultura porumbului, chiar dacă se cunoştea că acesta nu dă rezultate bune, nu ajunge la maturitate şi dă producţii de proastă calitate. Dacă s-ar fi analizat în mod obiectiv această problemă, concluzia justă la care s-ar fi ajuns ar fi fost aceea de promovare a altei culturi în aceste zone, cum ar fi aceea a cartofului. Mergînd însă pe cea mai uşoară linie cultura porumbului continuă să se practice în numeroase raioane de munte din regiunile Craiova, Piteşti, Bîrlad şi altele.

Faţă de acest fel de muncă, defectuos şi care nu este corespunzător cu pregătirea tehnică a unui organ de specialitate este necesar să se ia poziţia cea mai justă şi în cel mai scurt timp. Este necesar să se lichideze cu aceste metode de lucru, pentru a răspunde cu cinste marilor sarcini care revin agriculturii în lumina proectului de directive al celui de al 2-lea Congres al Partidului.

DOMNUL CONTABIL ŞEF NU MAI „AJUTĂ"

Despre zelul cu care domnul contabil-şef Zahiu Gheorghe de la G.A.S.-„Pavel Tcacenco" din comuna Niculeşti Jianu, raionul Însurăţei aplică principiul ajutorului în muncă, s-a dus chiar vestea.

Într-una din zile, utemistul Gavrilescu Ion avea de înregistrat unele lucrări de contabilitate. Cum era şi firesc, s-a dus să ceară ajutorul unui tovarăş din conducerea G.A.S. — respectiv contabilului Zahiu. Şi „ajutorul" l-a primit imediat.

— N-am timp, nu pot ; să înveţi dacă ai nevoie, dobitocule, şi să nu mă mai deranjezi că-ţi dau cu scaunul în cap.

— Tovarăşe şef contabil — spuse cu îndrăzneală tînărul — şi eu am nevoie de ajutorul dumneavoastră la fel ca tovarăşa Zahiu. Nu vreau să greşesc şi de aceea vă întreb cum să fac înregistrările. De ce mă alungaţi cînd vă cer sprijinul ?

— Mă, boule, una eşti tu şi alta e locţiitoarea mea de contabil. Ea este doar soţia mea cu care trăiesc. Ea mă îngrijeşte şi mă ajută la orice pas. Dar tu ce-mi eşti ? Şi mai vii la mine şi după ajutor, de parcă cine ştie cine mi-ai fi. Poftim, să te înveţi minte şi pentru altădată. Şi zicînd aceasta, îi aruncă hîrtiile cît colo. Utemistul Gavrilescu îşi adună hîrtiile împrăştiate pe podea şi părăsi în grabă biroul şefului.

Uneori, domnul contabil obişnuieşte să se cam întreacă în a da ajutor. De curînd i s-a oferit un asemenea prilej de a dovedi acest lucru. Într-o zi, utemistul Turcu Remus l-a criticat pe contabilul Zahiu într-un articol la gazeta de perete. Îl acuza, fără ocoliş, că are atitudine boierească faţă de muncă, că vine tîrziu la lucru, că nu semnează condica, că se poartă brutal cu muncitorii.

Îndrăzneala utemistului Turcu îl scoase din sărite. Cum se poate una ca asta ? Tocmai eu, contabil-şef, om cu prestigiu, să fiu criticat la gazeta de perete ? Nemaipomenit. Ah, dacă aş mai fi pe averea tatălui meu i-aş arăta eu lui. Şi, socotind că asta nu-i decît o insultă la adresa persoanei lui, fără a mai medita, Zahiu rupse imediat articolul şi caricatura. Dar nu se mulţumi numai cu atît. Era cît pe aci să-l ia pe autorul articolului la palme. Dar într-o clipă de slăbiciune se abţinu. În schimb, îl rugă pe subalternul său, Mocanu Alexe, să-i vină în ajutor. Planificatorul Mocanu, adept al metodelor de ajutor ale şefului său şi mai ales pentru că fusese şi el criticat la gazetă, l-a gratificat pe utemistul Turcu cu cîteva palme zdravene. Nimic de zis : sprijinul familiuţei pe care o crease în jurul său domnul contabil, s-a dovedit a fi prompt şi la înălţime. Credem că aceste fapte nu mai au nevoie de comentarii...

★

Utemiştii, în frunte cu secretarul organizaţiei de bază U.T.M., au ţinut cu tot dinadinsul să dea un „ajutor" adevărat domnului Zahiu să fie „plasat" într-un loc potrivit.

Şi astfel, nu de mult, Zahiu Gheorghe odraslă chiaburească, strecurat în conducerea G.A.S. „Pavel Tcacenco" din comuna Niculeşti Jianu a fost destituit din funcţia pe care o deţinea.

C. ANDREESCU
(După corespondenţele trimise de Teodor Strătică şi Turcu Remus)

„URSUL"

In seara aceea, ca de obicei, soldatul Răzvan rămăsese singur în dormitor. Toţi militarii plecaseră la şezătoarea dată de subunitatea vecină. Retras lingă sobă, Răzvan stătea gînditor, cu capul sprijinit în podul palmelor.

Nici nu-l auzi pe sergentul Bogdan cînd se apropie de pat.

— Ce-i cu tine Răzvane, eşti bolnav ? îl întrebă grijuliu comandantul grupei.

Ridicînd privirea, soldatul mormăi scurt.

— N-am nimic.

— Sau poate ai vreo supărare ? Spune-mi Răzvane care ţi-e oful ?

— Ba supărat nu-s, că n-am pentru ce fi... Aşa mi-i felul...

Sergentul Bogdan îl privi tăcut pe militarul voinic, negricios la faţă, care venise în subunitate doar de cîteva zile. Prea mult nu ştia despre el. Atîta doar că înainte fusese cioban şi că-i tare îndărătnic şi retras, ca un pustnic. Stînd acum alături de Răzvan, sergentul se recunoscu parcă pe el însuşi din primele săptămîni de armată. Ii veni să zîmbească.

— Ştii tu Răzvane, cum îl chiamă pe comandantul tău de grupă ?

Soldatul îl privi cu uimire pe sergent : Ce i-o fi venit oare ?

— Păi... dumneavoastră sînteţi, tovarăşe sergent Bogdan...

— Bine, bine, eu sînt... Dar ştii tu cum îmi mai spune mie ?

— Ba !

— Ursul !

— Ursul ?

— Chiar aşa... Văd că te miri... Să-ţi povestesc de unde mi se trage porecla asta...

Venisem de curînd în armată, ca şi tine. Coborînd cu traista în vîrf de băţ de pe crestele munţilor, unde eram tăietor de lemne, şi păşind pe poarta cazărmii mi s-a părut că începe o nouă viaţă pentru mine.

Seara, ieşeam de multe ori singur în curte şi stam aşa, în miez de noapte, privind bolta înstelată, a cerului...

Mi se făcea dor de pădure, de ciripitul păsărilor, de mirosul de răşină de brad... Le simţeam lipsa aşa cum nu le-o mai simţisem niciodată pînă atunci. Mă închisesem în mine, devenind morocănos. Imi aduc bine aminte de o şedinţă de tragere...

. . . .

„Arătătorii la panouri"... răsună puternic vocea comandantului. Inima militarilor aflaţi pe linia de tragere, începu să bată mai tare ca de obicei...

„Panoul unu : nimic... Panoul doi : 3 cartuşe... Panoul trei : 5 cartuşe.

— Cine a tras la panoul trei ?

— Soldatul Bogdan, tovarăşe locotenent, răspunse careva.

Şi de data aceasta, soldatul Bogdan Alexandru reuşise primul...

Era cel mai bun trăgător din subunitate.

— Ai ochi buni şi mînă sigură, tovarăşe Bogdan, îi spuse comandantul, apropiindu-se de el... De ce nu vrei să-ţi ajuţi tovarăşii ? Uite, soldatul Gabor, de pildă iar nu a îndeplinit tragerea... Ori, dacă l-ai fi sprijinit cît de cît...

— Dacă ordonaţi...

— Nu-i vorba de ordin aici... Oare tu nu vrei ca toată grupa să fie fruntaşă ? Numai cu o floare nu se face primăvară... Nu spune nimeni, eşti un trăgător de frunte, însă aceasta nu-i deajuns. Pricepi ce vreau să-ţi spun, nu ?

De priceput, nici vorbă că a priceput soldatul Bogdan. Are însă felul lui de a vorbi cu oamenii, cam repezit şi încruntat, de-ai putea crede că poartă vrăşmăşie cuiva.

Cînd aude despre ajutorul lui Bogdan, soldatul Gabor îşi caută cu tot dinadinsul de lucru, numai să nu-i vadă chipul posomorit. Ajunsese cunoscut soldatul Bogdan D. Alexandru în toată subunitatea. „A... ostaşul acela negricios şi ursuz? Parcă-i un urs..." spusese unul dintre militari într-o zi. Şi de atunci, „Ursul" i-a rămas numele, de nu-l mai ştiau ceilalţi militari decît după noua-i poreclă.

Intr-una din zile, comandantul grupei făcu un control la cuferele militarilor. Toate erau în ordine, în afară de unul singur. Nu-i prea greu de priceput cine era stăpînul. De-a valma peste lucrurile personale, stăteau cutii de cremă, perii, nasturi de toate mărimile şi culorile, mă rog o întreagă prăvălie.

— Ce faci cu toate astea, tovarăşe Bogdan ? îl întrebă cu mirare sergentul Subţirelu... Pentru ce aduni toate nimicurile ?

Bogdan ridică din umeri şi nu răspunse. Dacă unul dintre tovarăşi i-ar fi cerut însă un căpăţel de aţă sau un nasture ce-i lipsea la veston, soldatul Bogdan l-ar fi privit surprins pe sub sprîncenele stufoase şi i-ar fi răspuns aşa cum îi e obiceiul :

— Toţi veniţi la mine... De unde să am ?

Bogdan nu are de fapt sufletul rău. Atîta doar că-i tare retras, că priveşte pe cei din jurul lui cu neîncredere.

Şi neîncrederea aceasta i-a fost sporită şi de faptul că nici tovarăşii săi nu l-au priceput, n-au căutat să şi-l apropie, să găsească calea cea mai potrivită şi nespinoasă spre sufletul său.

După întîmplarea cu cufărul, la gazeta de perete a subunităţii a apărut o caricatură. Era un urs, retras în fundul bîrlogului care strîngea într-una de toate, fără să-i pese de cei din jur.

Toţi militarii au făcut mare haz. S-a întîmplat să treacă şi Bogdan prin faţa gazetei de perete. A priceput el îndată cam despre ce-i vorba şi şi-a văzut mai departe de drum. Abia seara, cînd pe culoar nu mai era nimeni, s-a dus să vadă şi el caricatura. A stat aşa minute în şir lingă gazetă şi cine l-ar fi zărit în clipele acelea şi-ar fi putut da seama că în inima soldatului Bogdan D. Alexandru se petrece ceva.

Au trecut de atunci multe zile şi în subunitate s-au petrecut lucruri care au ajutat la schimbarea soldatului Bogdan. Să le luăm pe rînd.

Era într-o duminică. La poarta unităţii, părinţii şi rudele militarilor aşteptau să stea de vorbă cu aceştia. Soldatul Bogdan tocmai vroia să plece în oraş — căci fusese recompensat de comandant, cu învoire — cînd un moşneag, cu o desagă înflorată în mînă, se apropie de el.

— Măi nepoate... Am o rugă la tine... Poate îl cunoşti pe soldatul Crăciun. ..Crăciun Ilie, îi zice lui ...E unul scund şi bălan.

— Il cunosc moşule. Da ce treabă ai cu el ?

— Eu is bunic... Fă bunătatea de-l cheamă.

Abia atunci îşi aminti Bogdan că soldatul Crăciun fusese pedepsit pentru o greşeală pe care o avusese. Să-i spună oare moşului care a bătut atîta cale că nepotul nu are învoire în ziua aceea ? La ce bun să-i mai cătrănească sufletul ?

— El nu-i acum în cazarmă... Abia mîine vine...

— Aşa ? Făcu cu mirare moşul... Apoi atunci tot îi bine. Că eu mai am o leacă de treabă pe la oraş şi o să trec mîine pe seară pe la el.

Intîmplarea a făcut ca toată discuţia aceasta, să fie auzită şi de locţiitorul politic. Bogdan nu făcuse bine, e drept, că ascunsese adevărul, crezînd că în felul acesta îşi ajută tovarăşul. Dar gestul lui, dovedea că el, soldatul Bogdan, începe să dezvăluie adevărata faţă a caracterului său. Şi tocmai lucrul acesta îl bucură pe locţiitor.

Aşa dar nu se înşelase. Soldatul acesta morocănos şi tăcut ca un urs, poate fi şi trebuie să fie schimbat. E nevoie ca el să simtă însă ajutorul colectivului, tăria lui. Să-şi dea seama singur că fără sprijinul tovarăşilor săi, fără prietenia lor, viaţa sa e lipsită de frumuseţi şi bucurie.

Şi prilejul acesta s-a ivit mai degrabă chiar decît ar fi crezut locţiitorul politic.

Exerciţiul la care participa şi grupa soldatului Bogdan era deosebit de greu. Plouase o săptămînă în şir, de parcă tot cerul ar fi vrut să se scuture deasupra muntelui. Torenţi de apă coborau năvalnic printre stînci, prăbuşindu-se cu zgomot surd. Brazii falnici fuseseră smulşi de furia apelor şi stăteau culcaţi pe o rînă, cu rădăcinile ridicate spre norii plumburii.

Grupa îşi găsi locaş de adăpost sub o stîncă, pe care natura o şlefuise în formă de ciupercă. Incepuse să cadă înserarea. O înserare cum numai la munte ţi-e dată să vezi, cu neguri de nepătruns ce învăluiesc totul ca într-o perdea deasă.

Aici, la munte, soldatul Bogdan se simţea în largul său. Zburda ca o ciută printre stîncile colţuroase, adulmeca aerul plin de mireasma de brad, începea să vorbească despre fiecare copac.

— Soldat Bogdan.

— Ordonaţi, tovarăşe locotenent.

— Vei pleca împreună cu soldatul Arsene pînă la stînca „Lupoaicei"... Ştii unde e, nu ?

— Da.

— Pînă la revărsatul zorilor ajungeţi cu corespondenţa şi vă înapoiaţi pe „Valea Jderilor" pe drumeagul ce trece pe la stînă.

— Am înţeles tovarăşe comandant.

Cu foile de cort fluturînd ca nişte aripi, cei doi militari începură să urce spre cota din vîrful muntelui.

Pentru prima oară de cînd era militar, soldatul Bogdan simţea nevoia să vorbească mai apropiat, mai tovărăşeşte cu cel cu care mergea în noapte.

— Cunoşti drumul ?

— Am mai fost de cîteva ori în exerciţii. O să ne fie greu pînă cînd ajungem la cotul pădurii. Sînt prăpăstii de o parte şi de alta a cărării. Trebuie să fim cu multă băgare de seamă.

Un vînt rece sufla dinspre înălţimi făcînd să foşnească brădetul. Trebuia să calci mai mult pe dibuite, să pipăi cu vîrful piciorului fiecare palmă de pămînt.

Cei doi mergeau de vreun ceas. Pînă la cotă mai aveau cale scurtă dar greu de străbătut. Inainte, era soldatul Arsene. La cîţiva metri mai în urmă, venea şi Bogdan. Işi trecuse automatul în bandulieră, ca să poată merge mai uşor. Auzea paşii celui din faţă bocănind pe ascuţişul stîncii. Soldatul Bogdan tocmai se pregătea să ocolească un cot al cărării, cînd simţi că piciorul a călcat în gol. Vru să se retragă, dar era prea tîrziu. Incepu să se rostogolească. Cîţiva bolovani trecură pe lîngă el cu zgomot. O clipă se şi văzu în fundul prăpastiei, cu trupul sfărîmat de stînci. Instinctiv mai mult, întinse braţele, căutînd un sprijin. Palmele sale întîlniră ceva tare, poate un copăcel, poate o tufă. Cu toată greutatea corpului său, soldatul Bogdan reuşi să se prindă cu disperarea omului ameninţat de moarte. Degetele i se crispară şi pe moment crezu că unghiile i s-au înfipt în lemn. Ii era frică să se mişte prea mult, să nu se desprindă cumva lemnul din stîncă. Auzi de undeva de deasupra, chemarea soldatului Arsene :

— Tovarăşe Bogdan... Tovarăşe Bogdan... Răspunde eşti rănit ?

Bogdan ar fi vrut să strige din toate puterile aşa cum făcea cînd era tăietor de lemne la munte. Acum însă, i se părea că fiecare sforţare în plus poate să-l coste viaţa.

— Aici... jos... strigă el... Trage rachetă.

O flacără verzuie ţîşni de pe malul prăpastiei, înălţîndu-se spre cerul de smoală. Apoi steluţe vii, luminoase se împrăştiară deasupra, luminînd. Arsene îşi văzu tovarăşul stînd agăţat de trunchiul de pin. Iar în vale, se căsca ameninţătoare prăpastia.

Racheta trasă de Arsene alarmă subunitatea. Curînd, o patrulă porni spre locul de unde se văzuse ţîşnind lumina verzuie.

— A căzut Bogdan, tovarăşe locotenent raportă cu înfrigurare soldatul Arsene... Abia se mai ţine... Dacă n-o fi leşinat pînă acum.

Cîteva rachete luminară ca ziua. Tovarăşii îl văzură pe Bogdan.

— Curaj „Ursule"... Ţin-te... Venim în ajutor ! strigară vreo cîţiva.

Nu exista decît o singură cale de a ajunge la Bogdan. Trebuia întinsă o coardă de sus şi executat un rapel. Dar care e îndrăzneţul să-şi pună în pericol viaţa lui, pentru a salva pe a altuia ?

Asemenea îndrăzneţi s-au aflat însă destui.

— Cobor eu, tovarăşe locotenent, se oferi soldatul Marin.

— Bine tovarăşe, coboară... dar fii atent.

Militarii făcură la iuţeală cîteva torţe cu care luminau în prăpastie. Frînghia prinsă bine de trunchiul gros al unui brad era rezistentă. Putea să ţină doi oameni.

Soldatul Marin începu să coboare încet, ţinîndu-se cu mîinile de frînghie şi încolăcind picioarele în jurul ei... Numai privind în jos şi te cuprindea ameţeala. Un metru, încă un metru, şi cînd ajunse în dreptul lui Bogdan, îi strigă :

— Prinde-te de mine... Stai niţel să apropii frînghia... Acum.

Pe faţa soldatului Bogdan broboane de sudoare coborau necontenit spre bărbie. Degetele sîngerînde se prinseră cu greu de trupul lui Marin. Acesta îşi cuprinse cu un braţ tovarăşul, îl săltă în spate şi începu să urce. Curînd îşi reveni şi Bogdan. Se apucă vîrtos cu mîinile de frînghie uşurînd astfel căţăratul. Cînd cei doi ajunseră sus, tovarăşii lor îi luară în braţe sărutîndu-i de bucurie.

— Hei, Ursule !... Aşa e că ai tras o spaimă straşnică ?

Soldatul Bogdan rîdea. Rîdea şi plîngea în acelaşi timp. Începu să strîngă cu căldură mîinile care i se întindeau. Cît de mult îi iubeşte pe toţi. Ii sînt ca nişte fraţi... şi el morocănosul, nu a ştiut să le preţuiască prietenia.

Aveau dreptate cînd îi spuneau „Ursul"...

. . . .

Sergentul Bogdan tăcu. Lîngă el soldatul Răzvan aştepta parcă să continue povestea.

— Ei, ţi-a plăcut ? îl întrebă sergentul... Vezi aşa eram eu atunci. Un adevărat urs... Cam aşa cum eşti şi tu.

Soldatul Răzvan zîmbi... Povestea comandantului său de grupă îi mersese la inimă. Se ridică de pe pat şi potrivindu-şi centura, îl întrebă.

— Şi... unde spuneţi că sînt tovarăşii ? La şezătoare ? Haideţi să ne grăbim... Poate mai prindem ceva...

I. MAGURA

La Expoziția Agricolă Unională (III)

O școală a experienței înaintate

Cine vizitează Expoziția Agricolă Unională, dorește să vadă neapărat vitele de rasă expuse acolo. Nu încape îndoială că așa am făcut și noi. Ne-am îndreptat spre locul unde pe o suprafață de 40 ha., s-a ridicat un adevărat orășel al crescătorilor de vite, cu 69 de pavilioane în care sînt expuse vizitatorilor 2022 de vaci, tauri, oi, porci, cai.

In orășelul crescătorilor de vite

...O clădire uriașă, de aproximativ 400 de metri lungime, cu geamuri mari, foarte curată și aerisită. In fiecare nișă se află cîte o vacă sau un taur. Lîngă animal, o adăpătoare automată. Astfel, animalele au tot timpul apă proaspătă. Oamenii în halate albe, parcă ar fi medici, nu simpli crescători de vite, au grijă de vaci și tauri.

Sovhozul „Karavaevo" din regiunea Kostroma, este vestit în toată Uniunea Sovietică pentru vacile pe care le-a crescut brigada condusă de S. I. Șteiman, laureat al Premiului Stalin. Acești crescători de vite au venit la Expoziție cu o întreagă cireadă. Niciuna din vacile lor nu dă mai puțin de 9 tone de lapte pe an. Astfel, vaca „Lebedka" dă anual 9459 litri lapte, iar „Kusta" — 9985 litri. Admirația tuturor însă a cucerit-o vaca „Komsa". Acest animal, care întrece în mărime și un taur, dă în fiecare an 15.157 litri lapte. Faceți socoteala — peste 50 litri pe zi!

Toate aceste vaci, adevărate „fabrici de lapte", sînt expuse aici nu numai pentru a fi admirate. Ele servesc drept pildă de felul cum trebuiesc îngrijite vitele, pentru a se ajunge la o mare producție de lapte și carne. De aceea vin din multe colhozuri crescători de vite care petrec la Expoziție zile întregi, învățînd de la tovarășii lor cu mai multă experiență. Iată de pildă un aspect interesant pe care l-am observat: într-un colț un grup de oameni au înconjurat-o pe Ana Smirnova, Erou al Muncii Socialiste, crescătoare de vite din sovhozul „Karavaevo". Ea le povestește cum a reușit să crească pînă acum 2200 de viței. Le mai vorbește și despre importanța creșterii procentului de grăsimi în lapte. S-a făcut socoteala că, dacă în laptele fiecărei vaci din fermele afiliate în U.R.S.S., procentul de grăsimi ar crește numai cu 0,2 sau 0,3 la sută, populația ar primi anual peste 24 milioane kg. de unt și tot atît brînză în plus.

In altă parte, Prascovia Veselova, Erou al Muncii Socialiste, din același sovhoz, povestește cum ea a crescut unele din cele mai bune vaci în staule neîncălzite.

— Acum cîțiva ani, — își începe istorisirea Prascovia Veselova, — a dispărut o vacă din staul. Era în ianuarie, iar pe la noi în această lună sînt geruri de crapă și pietrele. Am pornit cu toții s-o căutăm, dar n-am găsit-o. „O fi degerat pe undeva", își dădeau unii cu părerea. Cînd — ce să vezi? — după 3 zile am găsit-o lîngă o căpiță de fîn. Era vie, sănătoasă și lîngă ea zburda un vițeluș de toată frumusețea. Ne-am gîndit atunci: oare nu putem să creștem viței în încăperi neîncălzite? Vițelușul acesta doar s-a născut în frig și a rezistat la ger.

— Și ați încercat?

— Sigur că da. Sînt deja douăzeci de ani de cînd nu mai facem foc acolo unde cresc viței.

— Dar nu s-au îmbolnăvit?

— Nu. Ba dimpotrivă s-au călit și au început să crească mai repede. De atunci nu a mai fost nici un caz, ca în sovhozul nostru să fi murit vreun vițel.

...Nu mai puțin lăudabile sînt realizările crescătorilor de oi, realizări expuse în cadrul Expoziției Agricole Unionale. Turmele lor ocupă cîteva staule la fel de frumos și curat amenajate. Încăperile sînt împărțite în țarcuri unde stau alene berbeci și oi de toată frumusețea.

Am văzut aici berbeci, de peste 128 kg. care dau la un tuns 16-17 kg. lînă. Din stațiunea experimentală din Askania au fost aduși doi berbeci: unul care cîntărește 152 kg., iar celălalt 166 kg. L-am mîngîiat pe unul din ei. Mîna se înfunda adînc în claia de lînă care-i acoperea ochii și botul, făcîndu-i capul aproape tot una cu corpul.

— Cîtă lînă dau acești berbeci? — l-am întrebat pe îngrijitorul lor.

— Păi, cît să dea? Vre-o 19 kilograme la un tuns fiecare...

Seara, în parcul de odihnă, nu departe de orășelul crescătorilor de vite, am stat de vorbă cu un colhoznic din Estonia.

— Să nu crezi că animalele pe care le-ai văzut sînt niscaiva „excepții ale naturii". Nu, nici pe departe! Toți putem obține astfel de realizări. Depinde numai de felul cum îngrijești animalele. Asta-i secretul! Aici poți să înveți multe. Știința e în fața ta. Poftim — învață! Nu degeaba e numită această Expoziție — Universitatea poporului.

Pavilionul regiunilor centrale din R.S.F.S.R.

Cei mai tineri participanți la expoziție

Trebuie să mărturisesc că după ce am admirat minunatele realizări ale maeștrilor agriculturii înaintate sovietice, ale oamenilor care au pe umeri mulți ani de experiență, nu mi-am putut închipui că voi vedea ceva mai interesant în pavilionul pionierilor. De cum am intrat însă, am văzut că m-am înșelat gîndind astfel. Realizările celor mai tineri participanți la Expoziție, ale tinerilor naturaliști din întreaga Uniune Sovietică sînt expuse aproape de intrarea principală a Expoziției unde se află un pavilion construit numai din beton, oțel și sticlă. Cupola sa, în vîrful căreia se deschide cupa unei flori de oțel, strălucește de departe. Tot ce se vede în acest pavilion este construit de tineri. Însăși pavilionul a fost proiectat de cei mai tineri arhitecți ai Expoziției — aspiranții Institutului de arhitectură din Moscova.

Intrînd în pavilion, am văzut în unele săli modele de tractoare, de mașini, de excavatoare, în altele—coșuri umplute vîrf cu fructe și legume, aduse de la cercurile tinerilor naturaliști din școli și palate ale pionierilor. Într-un loc am văzut un exponat, la prima vedere foarte modest: cîțiva meri, vișini, cîteva tufe de smeură aduse de pionierii din satul Toiboha. Ce e deosebit în toate acestea nu putem să spunem decît dacă ne aruncăm o privire pe hartă: satul Toiboha este situat în Iacutia, adică chiar lîngă Polul Nord. Deabia acum ne dăm seama ce muncă au trebuit să depună acești micuți miciuriniști pentru a aclimatiza în acea regiune primii arbori fructiferi.

În școlile din satele sovietice pionierii obișnuiesc să ia sub îngrijire animalele tinere din colhozuri. Așa au făcut și pionierii E. Garbuz și Z. Bocikovski, care împreună cu tovarășii din detașamentul lor, au crescut în 2 ani 225 miei, 110 viței și tot atîția mînji pentru colhozul „Voroșilov". Într-o fotografie prezentată la Expoziție le-am văzut pe pionierele E. Teljeeva, E. Șirinova și alte fetițe înconjurate de nenumărați puișori pufoși. Ele învață într-o școală din Siberia, unde au organizat un cerc de naturaliști în care au crescut cu miinile lor harnice 10.380 de păsări pentru sovhozul din Ovcininsk.

...În regiunea Kirov nu cresc duzi. Totuși tinerii naturaliști ai școlii nr. 38 din acest oraș au hotărît să se ocupe de creșterea viermilor de mătase. După îndelungi cercetări făcute sub conducerea profesorului de biologie ei au reușit să crească viermii de mătase pe frunze de mesteacăn. Viermii aceștia au cu totul altă înfățișare decît cei obișnuiți: sînt mai arătoși, coconii sînt mai mari și mai grei, iar mătasea mai albă

Tinerii miciuriniști din Taganrog au adus la Expoziție cîțiva hibrizi uimitori. Ei au încrucișat pepenele galben cu dovlecei și au obținut un pepene care se coace cu 12 zile mai devreme decît cel obișnuit, gustul rămînîndu-i același. Alți tineri naturaliști, fito-tehnicienii școlii din Olhovețk, au încrucișat porumbul de tipul „Minezot" cu cel de tipul „Bessarabski" și au obținut un hibrid care dă recolte excepțional de bogate. Pe terenul școlii ei au strîns 102 chintale la hectar din acest porumb.

Intr-o încăpere a pavilionului de care am amintit, se găsește sera unde sînt plantate diverse culturi crescute și îngrijite de tinerii naturaliști. Am văzut aici cîțiva din cei 9200 de meri pe care i-au crescut pionierii școlii din Urunsk în condițiile climaterice aspre din R.S.S. Buriat-Mongolă, pentru a le dărui colhozului lor, cîțiva butuci de vie cultivați de pionierii unei școli din Armenia, vie care a dat 120 chintale de struguri la hectar, și multe alte realizări ale tinerilor naturaliști.

Realizările tinerilor naturaliști sînt departe de a fi un „joc" al copiilor. Multe din experiențele lor, în care se vede elanul și curajul specific tinereții, sînt reluate de vîrstnici și introduse în producția agricolă.

★

Am petrecut cîteva zile de neuitat în orașul de basm care este Expoziția Agricolă Unională. Inima ți se umple de nemăsurată bucurie și admirație față de minunatele realizări ale oamenilor sovietici. Numai într-o țară ca Uniunea Sovietică pot exista realizări atît de grandioase. Expoziția este o trecere în revistă a acestor realizări. Ea demonstrează lumii întregi superioritatea nu numai a agriculturii sovietice, dar și a întregii orînduiri socialiste, a marilor succese obținute de poporul sovietic, condus de Partidul Comunist, în munca pașnică de construcție a comunismului.

Numeroase delegații venite din peste 20 de țări și-au exprimat unanim admirația față de neîntrecutele realizări ale agriculturii sovietice.

— Grandoarea și frumusețea Expoziției te uimesc, — a declarat conducătorul delegației canadiene, dr. E. Hopkins, directorul serviciului stațiunilor experimentale din ministerul agriculturii din Canada. — Eu și colegii mei, dr. Hall, d. Changon și dr. Hanna, am vizitat numeroase expoziții, atît în Canada cît și în alte țări, dar, Expoziția sovietică, întrece tot ce am văzut pînă acum.

Un alt vizitator, din Argentina, d. Polti a spus:

— La expoziție am văzut mașini admirabile, care pot înlocui multe brațe de muncă. Am văzut de asemenea cum cu ajutorul mașinilor sînt executate munci peste puterile omului... Este semnificativ interesul pe care-l manifestă tineretul sovietic pentru Expoziție. Tineri, tinere și chiar copii examinează cu cea mai mare atenție mașinile, animalele și în general tot ce este expus acolo...

După ce a studiat cîteva zile pavilioanele Expoziției, Siui-Țzi-vei, secretarul delegației oamenilor muncii din agricultura R. P. Chineze a declarat:

— „Vizitînd Expoziția, am avut impresia că am făcut o călătorie în viitorul agriculturii țării noastre. Reintorcîndu-ne în patrie, vom depune toate eforturile pentru a folosi cît mai din plin cele văzute la Moscova".

Cuvinte asemănătoare au fost rostite și de Emil Kondel directorul gospodăriei de stat „Trnava" și Bohumil Bures, președintele cooperativei agricole „Viață nouă", veniți la Moscova din R. Cehoslovacă:

— „Nu întîmplător este numită Expoziția Agricolă Unională o școală a experienței înaintate, — au spus ei. — Ea este o școală bună nu numai pentru țăranii sovietici, ci și pentru noi, cei ce muncim în agricultura altor țări. Mulțumim din inimă prietenilor noștri sovietici pentru prețioasa experiență pe care am acumulat-o vizitînd Expoziția!"

DAN LAZARESCU

Moscova 1954.

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

Note bibliografice

Noi ediții din operele marilor clasici ai literaturii ruse

Literatura clasică rusă se bucură de o largă prețuire în țara noastră datorită înaltelor idealuri sociale pe care le exprimă, a năzuințelor poporului de care e însuflețită, datorită criticii vehemente adresate societății nedrepte a trecutului întemeiată pe asuprire, cît și datorită înaltei sale forțe de convingere artistică.

În aceste zile ale Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, cititorii au bucuria de a găsi în librării noi ediții tipărite de Editura „Cartea Rusă" din operele marilor clasici ai literaturii ruse. În afara celor două volume de „Opere alese" ale lui Pușkin, au apărut volume din ciclurile de „Opere" ale lui Tolstoi și Cehov, ca și din „Opere alese" ale lui Saltîkov-Scedrin.

L. N. TOLSTOI: OPERE (Vol. IV și V)

Primele două volume din marele roman-cronică „Război și pace" sînt cuprinse în volumele IV și V de „Opere" ale titanului literaturii universale — Lev Tolstoi. Adevărat imn de slavă închinat vitejiei poporului rus și istoricei sale victorii asupra lui Napoleon în 1812, — geniala operă a lui Tolstoi ne dă o amplă și cuprinzătoare imagine a societății ruse din acea epocă, cu tipurile ei caracteristice, cu conflictele și tendințele sociale cele mai distincte. Ca și în întreaga sa operă, se vădește aci excepționala forță realistă a lui L. N. Tolstoi, capacitatea sa de a reda într-o acțiune largă, desfășurată pe numeroase planuri, tumultul vieții autentice, de a pune cu adîncime cele mai ascuțite probleme ale vremii sale.

A. P. CEHOV: OPERE (Vol. I)

Din seria de 12 volume care vor apare din opera marelui Anton Pavlovici Cehov, a apărut primul volum cuprinzînd scurte schițe și povestiri cu temele cele mai diferite, scrise în prima perioadă de creație literară a scriitorului. Se face simțit — chiar de la aceste începuturi literare — marele artist care a iubit oamenii, a deplîns soarta lor tragică în condițiile societății țariste, a satirizat banalitatea respingătoare a obișnuințelor mic-burgheze și a acuzat întreaga această societate strîmbă, în numele făuririi fericirii omului, în numele unui viitor luminos în care credea cu ardoare. Citind aceste scurte povestiri și schițe de început care prevestesc viitoarele capodopere ale scriitorului — admirăm simplitatea și concizîunea stilului său, umorul specific cehovian, marea sa măiestrie de a da glas prin fapte aparent mărunte, neînsemnate, problemelor majore ale timpului său.

SALTÎKOV-SCEDRIN: OPERE ALESE (Vol. I)

Ascuțita satiră socială a lui Saltîkov-Scedrin își găsește o expresie concludentă în povestirile noi traduse și cuprinse în volumul I de „Opere alese" care este în curs de apariție. Ura necruțătoare a scriitorului împotriva claselor dominante, este exprimată deopotrivă în satira la adresa corupției și descompunerii statului birocratic țarist, în protestul său vehement împotriva lumii putrede, parazitare a moșierilor, în demascarea de pe pozițiile celor mulți a esenței societății contemporane lui, în afirmarea minunatelor idealuri ale poporului subjugat. Cele 11 povestiri din volum ne fac cunoscută odată mai mult, varietatea și originalitatea satirei acestui viguros reprezentant al realismului critic rus.

★

Tînăra noastră generație, dornică să-și îmbogățească mereu cunoștințele, să-și dezvolte cultura generală, să-și lărgească orizontul sorbind învățături din capodoperele literaturii universale, găsește în noile volume apărute din operele clasicilor ruși, un minunat izvor de studiu, de desfătare culturală.

Vizitele delegației sovietice

Joi dimineața, P. A. Baranov, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., directorul Institutului de Botanică al Academiei de Științe a U.R.S.S., conducătorul delegației, M. A. Kveselava, președintele Consiliului de conducere al Asociației gruzine pentru relațiile culturale cu străinătatea, S. F. Bondarciuk, artist al poporului al U.R.S.S., de mai multe ori laureat al Premiului Stalin, M. Z. Ianciuk, ziaristă, redactor șef adjunct al revistei „Femeia sovietică", F. L. Kovaliov, laureat al Premiului Stalin, deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R., K. M. Loșcionova, mulgătoare fruntașă din colhozul „Stalin", regiunea Moscova, Erou al Muncii Socialiste, R. S. Emțova, secretara delegației sovietice, care participă la sărbătorirea Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice au vizitat uzinele „23 August" din Capitală.

Adunarea festivă cu prilejul împlinirii a 10 ani de activitate a Editurii „Cartea Rusă"

La Casa Prieteniei Romîno-Sovietice din Capitală, a avut loc joi seara o adunare festivă cu prilejul împlinirii a 10 ani de activitate a Editurii Cartea Rusă.

La masa prezidiului au luat loc acad. M. Sadoveanu, președintele Uniunii Scriitorilor din R.P.R., M. A. Kveselava, președintele Consiliului de conducere al Asociației gruzine pentru relațiile culturale cu străinătatea, membru al delegației sovietice care ne vizitează țara cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, C. Prisnea, prim locțiitor al ministrului Culturii, E. N. Tihonov, reprezentantul permanent al V.O.K.S.-ului în R.P.R., M. Beniuc, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R., Ilca Melinescu, director al Editurii Cartea Rusă, E. Rodan, secretar al Consiliului general A.R.L.U.S.

Adunarea a fost deschisă de acad. M. Sadoveanu, președintele Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

A luat apoi cuvîntul M. Beniuc, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R. Vorbitorul a arătat că această aniversare are o înaltă semnificație pe linia desvoltării prieteniei romîno-sovietice, marcînd o etapă bogată în realizări. În acești 10 ani de la înființare, Editura Cartea Rusă are meritul de a ne fi familiarizat cu ceea ce este mai important în literatura clasicilor ruși și în literatura sovietică tipărind 1900 de titluri de cărți în peste 25 milioane de exemplare. Atît pentru asigurarea calității artistice cît și a preciziei textului, Editura Cartea Rusă a mobilizat cele mai de seamă forțe scriitoricești, de la maestrul cuvîntului romînesc M. Sadoveanu pînă la modestul translator care garantează fidelitatea transpunerii.

(Agerpres)

Zilele tehnicii și agrotehnicii sovietice

In cadrul conferințelor, simposioanelor și schimburilor de experiență organizate în cadrul „Zilelor tehnicii și agrotehnicii sovietice", mii de oameni ai muncii din industrie și agricultură au avut prilejul să cunoască noile realizări ale tehnicii și agrotehnicii sovietice. Oamenii muncii din țara noastră manifestă multă dragoste și interes pentru știința și tehnica sovietică, hotărîți fiind de a aplica în munca lor metodele folosite de oamenii sovietici.

In orașul și regiunea București, Comitetul regional A.R.L.U.S., împreună cu filiala regională A.S.I.T. București, S.R.S.C. și Consiliul sindicatelor regional, au inițiat numeroase manifestări.

La uzinele „Tudor Vladimirescu" din Capitală a avut loc o întîlnire între oameni de știință din institutele Academiei R.P.R. cu muncitorii, tehnicienii și inginerii întreprinderilor „23 August", „21 Decembrie", „Semănătoarea", „Matyas Rakosi", „Vasile Roaită".

La fabrica „Donca Simo" s-a ținut de asemenea o consfătuire cu tema „Mărirea turațiilor la războaiele de țesut", la care au participat muncitoarele de la întreprinderile „7 Noiembrie", „Industria Bumbacului B", Institutul de cercetări textile și fabrica „Tehnica Textilă".

In sala A.S.I.T., sute de participanți au ascultat conferința „Ajutorul științei și tehnicii sovietice în dezvoltarea construcției de mașini în R.P.R.".

La Facultatea de fizico-matematici din Capitală, a avut loc simposionul „Aspecte din dezvoltarea matematicii în R.P.R.". Referatele prezentate, cu acest prilej, au scos în evidență realizările matematicienilor romîni în ultimii zece ani, pe baza studierii lucrărilor matematicienilor sovietici.

La Facultatea de farmacie a fost prezentat referatul „Aspectele actuale în chimia terapeutică în tratamentul tuberculozei".

Oamenii muncii de pe ogoare își însușesc cu însuflețire metodele sovietice de muncă, cu ajutorul cărora obțin zilnic rezultate deosebite.

Muncitorii gospodăriei agricole de stat din comuna Dîlga, raionul Lehliu, au participat la consfătuirea cu tema „Experiența și tehnica sovietică, un bun prețios al poporului nostru muncitor". In cadrul acestei consfătuiri au fost discutate metodele înaintate din zootehnia sovietică și posibilitățile de a le aplica în țara noastră. In Regiunea Autonomă Maghiară, în raionul Sîngiorgiu de Pădure, au fost organizate numeroase convorbiri pe grupe și demonstrații practice cu privire la aplicarea metodelor agrotehnice ale colhoznicilor sovietici.

Țăranii muncitori care au vizitat Uniunea Sovietică au avut numeroase întîlniri cu țăranii muncitori din raioanele Toplița și Ciuc. De asemenea, au fost organizate numeroase schimburi de experiență, consfătuiri, demonstrații practice etc. în legătură cu aplicarea metodelor agrotehnicii sovietice în agricultura noastră. Numai în raionul Ciuc au fost organizate 45 de asemenea convorbiri pe grupe de țărani muncitori.

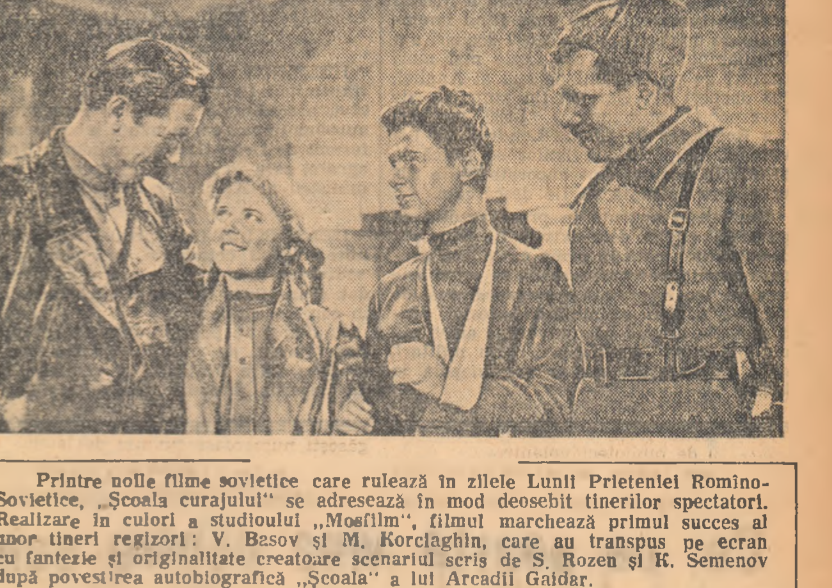
In numeroase localități din Regiunea Autonomă Maghiară au fost deschise expoziții, care oglindesc realizările obținute în agricultura noastră pe baza folosirii experienței sovietice.

„Zilele tehnicii și agrotehnicii sovietice" au constituit un prilej de cunoaștere mai adîncă a cuceririlor științei și tehnicii sovietice.

(Agerpres)

Festivalul filmului sovietic

„Școala curajului"

Printre noile filme sovietice care rulează în zilele Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, „Școala curajului" se adresează în mod deosebit tinerilor spectatori. Realizare în culori a studioului „Mosfilm", filmul marchează primul succes al unor tineri regizori: V. Basov și M. Korciaghin, care au transpus pe ecran cu fantezie și originalitate creatoare scenariul scris de S. Rozen și K. Semenov după povestirea autobiografică „Școala" a lui Arcadii Gaidar.

Evocînd evenimentele tumultuoase din anii războiului civil, cînd poporul, la chemarea Partidului Comunist, se ridicase ferm în apărarea tinerei puteri sovietice, filmul povestește despre formarea caracterului unui tînăr comunist — Boris Gorikov — în focul bătăliilor împotriva dușmanilor revoluției socialiste. Bogat în episoade intens dramatice, răspunzînd setei de aventuri eroice care caracterizează tînăra generație, filmul este menit să se bucure de larga prețuire a maselor de tineri din patria noastră.

In memoria ostașilor romîni căzuți în lupta pentru eliberarea patriei

Ministerul Forțelor Armate, Ministerul Culturii și Comitetul Executiv al Sfatului Popular al Capitalei anunță deschiderea unui concurs pentru cel mai bun proiect de monument în scopul cinstirii memoriei ostașilor romîni căzuți în lupta pentru eliberarea Patriei de sub jugul fascist.

Monumentul va fi ridicat în fața Academiei Militare „I. V. Stalin".

Compoziția artistică a monumentului trebuie să reprezinte imaginea ostașului romîn, care însuflețit de un înalt patriotism, a luptat eroic pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist.

Compoziția arhitectonică-sculpturală a monumentului trebuie să fie legată organic de ansamblul fațadei clădirii Academiei Militare și de mediul înconjurător.

Participanții la concurs trebuie să prezinte următoarele proiecte:

a) Perspectiva monumentului în ansamblul fațadei clădirii Academiei Militare (desen)

b) Macheta monumentului (soclul și compoziția statuară) în gips alb nepatinat în care compoziția statuară principală să aibă dimensiunea de 50 cm.

c) Proiectele pentru concurs vor fi prezentate fără semnătură. Numele, pronumele și adresa autorului se vor afla într-un plic închis care va fi anexat machetei. Plicul și proiectul vor avea același pseudonim.

Proiectele pentru concurs vor fi prezentate la Ministerul Culturii — Muzeul de Artă al R.P.R., Piața Republicii, pînă la **data de 15 martie 1955, ora 18. Concurenții** vor primi o chitanță cu data predării proiectului.

Concurenții din regiuni vor trimite proiectele pînă la 15 martie 1955, anunțînd în aceeași zi Ministerului Culturii, Direcția Artelor Plastice, nr. recipisei eliberate de oficiul poștal pentru primirea proiectului.

Cele mai bune proiecte prezentate la concurs vor primi următoarele premii:

Premiul I în valoare de lei 40.000 și acordarea comenzii de monument

Premiul II două premii în valoare de lei 25.000 fiecare

Premiul III două premii în valoare de lei 15.000 fiecare.

Zece premii de încurajare în valoare de 8.000 lei fiecare.

Rezultatele concursului și numele autorilor proiectelor premiate vor fi publicate în presă în termen de 30 de zile de la primirea machetelor.

Membrii juriului concursului vor fi numiți de către Ministerul Culturii, Ministerul Forțelor Armate și Comitetul Executiv al Sfatului Popular al Capitalei și vor fi anunțați în presă cu 10 zile înainte de închiderea concursului.

Pentru primirea de date suplimentare, concurenții se vor adresa Ministerului Forțelor Armate, Casa Centrală a Armatei.

(Agerpres)

SCHIMBUL DE MÎINE

Sirena a umplut împrejurimile cu un sunet prelung, vestind începerea unei noi zile de muncă. Strungarii și-au pornit mașinile, ajustorii au început ciocănitul și pilitul diferitelor piese. Glasul strident al ciocanelor de la fierărie prinde a se înteți tot mai mult. Turnătorii își pregătesc pămîntul pentru forme.

În mijlocul curții mari și plină de freamăt s-a oprit un om: fruntașul întrecerii socialiste Oprișoreanu Vasile, frezor la uzina de mașini și unelte agricole „7 Noiembrie".

Și-a rotit privirea de jur împrejur, iar mai apoi s-a uitat îndelung la șirul pavilioanelor în care sînt instalate atelierele, clubul, sălile de cursuri, sala de festivități, dormitorul. După această cercetare a locului, Oprișoreanu s-a îndreptat spre biroul tov. Iacob Ilie, la care era așteptat.

— Să mergem. Sfaturile care o să le dați le vor prinde bine în viitor.

După puțin timp vizita a început. În cele trei ateliere băieții munceau de zor.

Oprișoreanu i-a privit cu atenție și le-a dat cu răbdare îndrumări. În atelierul de strungărie l-a sfătuit pe Răduț Nicolaie cum să fileteze milimetric piesa la care lucra. A apreciat mult conul filetat la strung de Tudor Nicolaie, iar lui Mihai Condei și Vlad Grigoriță de la secția de lăcătuși mecanici le-a demonstrat practic cum trebuie ținută pila și care este poziția pentru a-și feri degetele de accidente.

Sfaturile și răspunsurile la întrebări — care nu erau de loc puține — au făcut ca timpul să treacă parcă mai repede ca oricînd.

La despărțire gazdele mai aveau încă multe de întrebat. Dar băieții știau că în curînd noul prieten va fi din nou în mijlocul lor.

Oare ce muncitori lucrează în atelierele astea, dacă este nevoie ca un fruntaș al întrecerii să le arate cum se mînuiește o pilă, un șubler...? Nu-i greu de închipuit. Aici se ridică viitori muncitori și tehnicieni pentru industria noastră. Sînt elevii Școlii profesionale metalurgice nr 2 din Craiova.

CEI MICI ÎN JURUL MAISTRULUI

Elevul Ion Rădulescu din comuna Zavalu a împlinit de curînd 15 ani. Părinții lui au vrut cu tot dinadinsul ca feciorul să mai rămînă pe acasă, dar el o ținea morțiș.

— Plec la Școala profesională.

Ion s-a ținut de taică-său pînă cînd l-a înduplecat. La Craiova a nimerit într-o adevărată uzină-școală. De atunci au trecut cîteva săptămîni.

În atelierul lăcătuși-mecanici-montori, iată-i adunați pe elevii anului I. Pe masa maistrului Radu Ștefan sînt așezate diferite piese și organe de mașini.

— Tovarășe Rădulescu — spuse maistrul, arată folosindu-te de echer, dacă bacul de menghină pe care l-ai executat este bun.

Elevul Rădulescu puse mîna pe echer. El fixă piesa în așa fel ca laturile netezite ale bacului să se suprapună exact pe cele două laturi ale echerului.

Rînd pe rînd, elevul Ion Rădulescu, care a învățat cum se lucrează o piesă după schiță și care sînt uneltele de bază ale unui lăcătuș mecanic, răspunse cu precizie la întrebări.

Elevul Marin Văduva se dovedi tot atît de bun cunoscător al desenului pieselor cît și al procesului tehnologic.

După terminarea zilei de practică cu elevii anului I, în atelier a rămas doar maistrul Radu Ștefan. El începe să-și treacă în catalog observațiile.

Radu Ștefan avea tot 15 ani cînd a plecat din satul lui să învețe meseria de lăcătuș mecanic. A învățat și el să cunoască executarea unei piese după schiță, dar după 10 ani, nu după trei săptămîni ca Ion Rădulescu și Marin Văduva.

Ca ucenic pe timpul regimului burghezo-moșieresc, a simțit din plin amarul vieții, lucrînd cîte 14-16 ore pe zi. Își aduce aminte că a întrebat odată pe un maistru despre procesul tehnologic al unor piese. Explicația a primit-o pe loc. L-a luat maistrul de guler i-a cărat la pumni în cap pînă l-a doborît la pămînt. Apoi i-a spus în batjocură: „Na, ăsta e procesul tehnologic, acum l-ai aflat?"

Cutreerînd prin multe ateliere și orașe, abia după ani și ani de muncă și chinuri, maistrul Radu Ștefan a reușit să devină un bun meseriaș.

„CE SĂ FIU?"

Constantin Nedelcu, înainte de a trece în anul III, era unul dintre cei mai indisciplinați elevi ai școlii.

Era neîntrecut în absentarea de la ore și avea și urîtul obicei de a copia. Față de cei din anul I, Constantin Nedelcu și Constantin Bîzdărea, zurbagii neîntrecuți, căutau să-și impună autoritatea prin amenințări.

Utemiștii din anul III B. au hotărît atunci să le dea o lecție. Nimeni nu lua în seamă pe Nedelcu și Bîzdărea, nimeni nu le răspundea la obrăznicii, nimeni nu angaja discuții cu ei. După cîteva zile, cei doi tineri neastîmpărați s-au prezentat maistrului de atelier, căruia i-au făgăduit că se vor face băieți de treabă. Directorul adjunct, Ion Pătru, a stat mult timp de vorbă cu ei.

— Încrederea colectivului o puteți recăpăta numai prin muncă și învățătură — le-a spus el la despărțire.

În felul acesta, utemiștii și conducerea școlii au făcut o experiență pedagogică încununată de succes.

Astăzi ți-e mai mare dragul să-l asculți pe maistrul secției turnătorie, Salcă Victor, povestind cu mîndrie despre fruntașii la învățătură și la muncă, Nedelcu și Bîzdărea.

„Să devenim constructori folositori patriei"! Acestea sînt simțămintele care însuflețesc pe elevii Școlii profesionale metalurgice nr. 2 din orașul Craiova.

Gîndurile lui Oprea Enculescu, de la turnătorie, zboară pînă departe peste anii ce vin.

„Mi-ar place să mă număr printre inovatorii celor mai perfecționate mașini agricole fabricate în țara noastră — mărturisește dînsul.

Lazăr Stoenescu dorește să se facă inginer. „Să stăpînești tehnica, să elaborezi noi planuri de mașini. Ce vis minunat!"

Și Ion Voinea, trasează cu mîinile niște cercuri în aer ca și cum ar schița pe o planșă nevăzută un nou gigant al industriei socialiste.

Corespondent
M. ANCUȚESCU

Rezultatele definitive ale alegerilor din R. D. Germană

BERLIN 21 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Comisia centrală electorală pentru alegerile în Camera Populară a R.D. Germane a dat publicităţii următoarele rezultate oficiale definitive ale alegerilor pentru Camera Populară a Republicii Democrate Germane care au avut loc la 17 octombrie: din 12.085.380 cetăţeni cu drept de vot au luat parte la alegeri 11.892.849, adică 98,41%. Lista unică a Frontului Naţional al Germaniei Democrate a întrunit 11.828.877 voturi, adică 99,46% din numărul votanţilor. Numărul voturilor anulate şi voturilor împotriva listei unice a Frontului Naţional este de 63.972, adică 0,54%.

Rezultatele preliminare ale alegerilor pentru Reprezentanţa Populară a Marelui Berlin, publicate anterior, sînt rezultate oficiale definitive.

Succesul artiştilor sovietici în Olanda

HAGA 21 (Agerpres). — TASS transmite: Opinia publică olandeză întîmpină cu căldură spectacolele artiştilor sovietici Igor Bezrodnii şi Evgheni Malinin. La 19 octombrie a avut loc la Rotterdam un concert dat de I. Bezrodnii şi E. Malinin, organizat de filiala din Rotterdam a Asociaţiei „Olanda—U.R.S.S.", în cadrul Lunii întăririi relaţiilor culturale dintre Olanda şi U.R.S.S.

Programul concertului a cuprins lucrări de Haendel, Rahmaninov, Skriabin, Chopin şi alţi compozitori. Concertul s-a bucurat de mare succes. La concert a participat G. S. Barulin, însărcinat cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în Olanda.

Decorarea lui Lothar Bolz

BERLIN 21 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 21 octombrie Wilhelm Pieck, preşedintele Republicii Democrate Germane, a înmînat la reşedinţa sa din Niederschönhausen ordinul „Pentru merite faţă de patrie" clasa I-a lui Lothar Bolz, vicepreşedinte al Consiliului de miniştri şi ministru al Afacerilor Externe al Republicii Democrate Germane. Lothar Bolz a fost decorat cu prilejul celei de a 5-a aniversări a constituirii R. D. Germane.

Extinderea grevei din Anglia

LONDRA 21 (Agerpres). — La 20 octombrie, grevei celor 45.000 de muncitori portuari din Londra, Liverpool şi Birkenhead i s-au alăturat 3.000 docheri din Hull (port important de pe litoralul de est al Angliei), unde activitatea a încetat aproape complet, 41 de vase fiind imobilizate de două zile, peste 2.000 docheri din Southampton, unul din cele mai mari porturi de pe litoralul de sud al Angliei, 600 docheri din Garston (în apropiere de Liverpool), aproximativ 1.000 docheri din Rochester (la est de Londra). La Liverpool, numărul greviştilor se ridică la 11.161. În porturi sînt ancorate peste 380 vase care aşteaptă să fie descărcate.

Din ştirile apărute în presă rezultă că guvernul englez este extrem de neliniştit de situaţia creată în urma extinderii grevei muncitorilor portuari. La 20 octombrie a avut loc o şedinţă extraordinară de cabinet pentru examinarea acestei probleme. Se afirmă că guvernul ameninţă cu înlocuirea greviştilor prin militari, dacă muncitorii nu se vor înapoia la lucru.

Creşte interesul cercurilor capitaliste faţă de comerţul cu R. P. Chineză

PEKIN 21 (Agerpres). — Încheierea recentă a acordului comercial chino-indian şi perspectivele dezvoltării legăturilor comerciale şi de afaceri cu R. P. Chineză atrag în mod deosebit atenţia cercurilor economice şi de afaceri din ţările capitaliste. Aceste cercuri manifestă un mare interes pentru intensificarea comerţului cu Republica Populară Chineză.

În prezent, în presă şi în rîndurile opiniei publice din Europa occidentală şi Asia, se aud tot mai multe voci care cer cu insistenţă ridicarea restricţiilor impuse de S.U.A. comerţului cu China. Recent, revista engleză „The Economist", într-un articol intitulat „Adevărul despre comerţul cu China", s-a pronunţat pentru revizuirea embargoului asupra livrării de mărfuri pe piaţa chineză.

După cum relatează agenţia Associated Press, „puternice grupuri industriale şi comerciale din Japonia şi-au sporit presiunile asupra guvernului Ioşida pentru a pregăti calea comerţului cu China comunistă".

Interesul crescînd pe care-l manifestă cercurile economice şi de afaceri din ţările capitaliste faţă de relaţiile comerciale cu R. P. Chineză, dovedeşte odată mai mult rolul important al acestei ţări în comerţul mondial. Republica Populară Chineză a stabilit pînă acum legături comerciale cu peste 50 de ţări, printre care la loc de frunte se numără U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară. China populară întreţine relaţii comerciale şi cu numeroase ţări capitaliste ca Anglia, Franţa, Germania occidentală, Belgia, Olanda, Italia, Elveţia, Suedia etc. Se dezvoltă de asemenea colaborarea economică între R. P. Chineză şi ţările asiatice — India, Indonezia, Birmania, Ceylon, Japonia etc.

Dezvoltarea comerţului exterior al R. P. Chineze din ultimii ani prezintă o trăsătură nouă complet necunoscută în perioada dinainte de eliberare. Este vorba în primul rînd de echilibrarea balanţei comerciale. Timp de peste 70 de ani, comerţul Chinei din trecut a fost deficitar. Deficitul balanţei comerciale s-a cifrat, în perioada 1929-1947, la 300—400 milioane dolari anual.

Regimul democrat-popular a pus capăt deficitului catastrofal care a caracterizat comerţul exterior al Chinei din trecut. R. P. Chineză a obţinut în anii de după eliberare succese importante şi în dezvoltarea comerţului exterior. Anul trecut, volumul total al comerţului exterior a crescut cu 36% faţă de 1952 şi cu 357% faţă de 1936. Dezvoltarea comerţului exterior al Chinei se datoreşte în cea mai mare măsură colaborării rodnice cu ţările democratice şi, în primul rînd, cu Uniunea Sovietică. Crearea şi dezvoltarea noii pieţi mondiale democratice asigură R. P. Chineze pe de o parte aprovizionarea neîntreruptă cu cel mai modern utilaj, iar pe de altă parte îi dă posibilităţi nelimitate de desfacere a mărfurilor sale.

În ciuda politicii de embargo impuse de S.U.A. în ultima vreme, numeroase guverne şi firme comerciale din ţări capitaliste au încheiat în ultima vreme acorduri comerciale cu R. P. Chineză. Indonezia, Japonia, India şi Ceylonul au stabilit relaţii comerciale cu un volum de import-export în valoare de sute de milioane dolari.

Intensificarea comerţului exterior al Republicii Populare Chineze cu celelalte ţări — mai ales cu ţările lagărului democrat — are un rol important în întărirea legăturilor de colaborare şi prietenie dintre popoare, promovează o politică de înţelegere între state, contribuind la destinderea încordării internaţionale.

Conferinţa de la Paris pentru înarmarea Germaniei occidentale

PARIS 21 (Agerpres). — În după amiaza zilei de 21 octombrie a avut loc la Palatul Chaillot din Paris o nouă şedinţă a conferinţei miniştrilor de Externe ai Statelor Unite, Angliei, Franţei şi Germaniei occidentale, care şi-a început lucrările la 20 octombrie.

După cum se ştie, scopul acestei conferinţe este desăvîrşirea acordurilor de principiu de la Londra cu privire la acordarea aşazisei suveranităţi Germaniei occidentale în vederea reînarmării nelimitate a acesteia.

La sfîrşitul şedinţei de joi a fost dat publicităţii un comunicat în care se spune că cei patru miniştri de externe (Dulles, Eden, Mendès-France şi Adenauer) „constată că au fost găsite soluţii pentru problemele rămase nerezolvate".

Cei patru miniştri de externe urmează totuşi să se întîlnească din nou în cursul dimineţii zilei de 22 octombrie, pentru „aprobarea textelor în forma lor definitivă".

În aceeaşi zi a avut loc la Paris conferinţa miniştrilor de externe ai celor nouă state care au semnat acordurile de la Londra.

Scopul urmărit de organizatorii conferinţei este primirea Germaniei occidentale în organizaţia tratatului de la Bruxelles şi reglementarea problemei controlului armamentelor, care a rămas nerezolvată la conferinţa de la Londra.

France Presse arată că reprezentanţii celor nouă state au ajuns la un acord asupra problemei controlului armamentelor, problemă a cărei pretinsă rezolvare nu reprezintă decît o încercare de înşelare a popoarelor vest-europene, şi în primul rînd a poporului francez, care ştie din experienţa istoriei că, odată aprobată, înarmarea Germaniei militariste nu poate fi nici îngrădită, nici controlată.

Declaraţia noului guvern finlandez

HELSINKI 21 (Agerpres). — TASS transmite: La 20 octombrie, I. K. Paasikivi, preşedintele Republicii Finlandeze, a aprobat noua componenţă a guvernului format de Urho Kekkonen, liderul Uniunii agrare, care în guvernul precedent a fost ministru al Afacerilor Externe.

★

HELSINKI 21 (Agerpres).—TASS transmite: La 21 octombrie, în cadrul primei şedinţe a noului guvern al Finlandei s-a dat citire unei declaraţii guvernamentale în care se spune:

În domeniul politicii externe se impune dezvoltarea de relaţiii bazate pe încredere între Finlanda şi celelalte state. În deosebi trebuie dezvoltate relaţiile între ţara noastră şi Uniunea Sovietică precum şi cu ţările vecine din Occident.

În domeniul politicii economice sarcina principală a guvernului o constituie asigurarea folosirii depline a braţelor de muncă şi rezolvarea problemelor economice actuale. Între partidele din coaliţia guvernamentală a fost realizat un acord cu privire la detaliile programului care va fi înfăptuit imediat.

Guvernul, care se bucură de sprijinul majorităţii din Seim, speră că năzuinţa sa, îndreptată spre dezvoltarea economiei, condiţiilor sociale şi culturii Finlandei, va găsi înţelegere şi sprijin din partea cercurilor obşteşti conştiente de răspunderea lor.

Colaborarea ştiinţifică romîno-chineză

PEKIN 21 (Agerpres). — China Nouă transmite: Ca urmare a tratativelor care au avut loc la Pekin între 27 septembrie şi 15 octombrie, la 15 octombrie s-a semnat la Pekin protocolul celei de a doua sesiuni a Comisiei mixte chino-romîne de colaborare ştiinţifică şi tehnică.

Din partea R.P. Chineze, protocolul a fost semnat de Li Ien-ciun, ministru adjunct al Ministerului Industriei Combustibilului, preşedintele părţii chineze în comisie, iar din partea R. P. Romîne de Stanciu Emil, preşedintele părţii romîne în comisie.

La ceremonia semnării protocolului au fost de faţă Cian Cin-ciu, ministru adjunct al Industriei Textile, Sun Sao-uen, ministru adjunct al Industriei Uşoare, şi alţii.

Printre oficialităţile romîne care au asistat la ceremonia semnării se aflau membri ai delegaţiei romîne la cea de a doua sesiune a Comisiei mixte şi însărcinatul cu afaceri ad-interim în R. P. Chineză, Mihai Munteanu, precum şi consilierul economic al ambasadei R.P.R. la Pekin, Petre Antim.

Încercări de a răsturna guvernul indonezian

DJAKARTA 21 (Agerpres). — Organizaţia teroristă „Dar Ul Islam" susţinută de americani, încearcă să răstoarne actualul guvern al Indoneziei. Pentru a crea o stare confuză în ţară teroriştii se dedau la acte banditeşti împotriva armatei şi populaţiei. Astfel, după cum relatează ziarul italian „Il Paese", în insula Java într-un sat în apropiere de Bandung, teroriştii organizaţiei „Dar Ul Islam" au deschis focul împotriva unui grup de militari şi au incendiat 48 de case.

Opinia publică din Indonezia îşi manifestă dezaprobarea faţă de manevrele la care recurge diplomaţia americană pentru a atrage ţările din sud-estul Asiei la blocul agresiv S.E.A.T.O.

SCURTE ŞTIRI

- La invitaţia Guvernului Republicii Populare Polone la Varşovia a sosit o delegaţie guvernamentală chineză, condusă de Cen I, loctiitor al premierului Consiliului de stat al Republicii Populare Chineze.

- Înfruntînd greutăţi deosebit de mari, 800 de muncitori grevişti din mina de sulf din Favara (Italia) continuă să ocupe de mai bine de 80 zile galeriile minei. Greva minerilor din Favara a început în semn de protest împotriva neplătirii salariilor timp de trei luni şi împotriva încercării patronilor de a concedia 98 de muncitori.

- După cum anunţă France Presse, Adenauer a chemat la Paris pentru consultări pe preşedinţii partidelor coaliţiei guvernamentale precum şi pe Fritz Berg, preşedintele asociaţiei industriilor germane şi pe dr. Pohle, reprezentantul trustului „Mannesmann Roehren".

- Neţinînd seama de interesele poporului iranian, la 21 octombrie Medjlisul — parlamentul — Iranului a ratificat acordul cu privire la crearea aşa-numitului „consorţiu internaţional al petrolului iranian". Acordul prevede concesionarea în favoarea unor monopoluri străine a dreptului de a exploata şi vinde petrolul iranian.

- După cum se anunţă, la 19 octombrie a sosit în Taivan W. E. McGree, comandantul adjunct al flotei maritime militare americane din regiunea Pacificului.

- După cum anunţă presa siriană, H. Bagdaş, deputat în parlament, secretar general al Partidului Comunist din Siria, a fost ales membru în comisia parlamentară pentru afacerile externe.

Delegaţi ai tineretului sătesc din Franţa şi Italia despre R. P. R.

La invitaţia Uniunii Tineretului Muncitor, delegaţii ale tineretului sătesc din Franţa şi Italia au vizitat recent Republica Populară Romînă. Această vizită face parte din manifestările iniţiate de F.M.T.D. în vederea pregătirii Intîlnirii internaţionale a tineretului sătesc, care va avea loc la Viena, între 9—15 decembrie a.c.

Oaspeţii ţării noastre s-au interesat îndeosebi de munca în domeniul agriculturii, de noile condiţii de viaţă asigurate tineretului muncitoresc şi sătesc. Înainte de a părăsi ţara, membri ai acestor delegaţii au făcut declaraţii unui redactor al Agenţiei Romîne de Presă „Agerpres" cu privire la cele văzute în ţara noastră.

Conducătorul delegaţiei italiene, Vieri Bongini, a spus între altele:

În primul rînd, ne-a impresionat imensul efort ce se face pentru ridicarea culturală a poporului.

Ceea ce a întrecut de asemenea aşteptările noastre sînt condiţiile de odihnă asigurate oamenilor muncii. În toate întreprinderile pe care le-am vizitat am vorbit cu muncitori care-şi petrecuseră concediul în staţiuni de odihnă şi care ne vorbeau cu căldură despre condiţiile de trai de acolo.

Vorbind despre agricultura noastră, Vieri Bongini, a spus: „Ne-am dat seama de progresele realizate aici în domeniul agricol mai ales ţinînd seama că înainte de eliberarea ţării, ţărănimea romînă trăia în condiţii de semifeudalitate.

Am observat încrederea fermă a oamenilor în regimul democrat-popular, în viaţa nouă pe care o trăiesc, mîndria de a fi constructorii acestei vieţi noi. Şi această mîndrie am întîlnit-o nu numai la tineri, ci şi la oameni mai în vîrstă, care au apucat alte vremuri şi care muncesc cu entuziasm pentru îndeplinirea sarcinilor ce se pun în faţa fiecărui om al muncii din R.P.R.

Din delegaţia italiană fac parte şi două tinere, Bartoli Jones din Reggio-Emilia şi Belli Maria, din Forli.

„În gospodăriile colective pe care le-am vizitat — a spus Bartoli Jones — am vorbit cu numeroşi ţărani şi ne-a impresionat maturitatea cu care gîndeau, înţelegerea temeinică a rolului pe care îl are gospodăria colectivă în ridicarea nivelului lor de trai.

Maria Belli a vorbit despre grija pentru sănătatea poporului, pe care a constatat-o pretutindeni. Am văzut, a spus ea, în comunele vizitate case de naştere, staţionare, atenţia care se dă mamei şi copilului, preocuparea care există pentru educarea tinerei generaţii într-un spirit sănătos, în respectul muncii şi adevărului.

Michel Milot, conducătorul delegaţiei de tineri francezi, a spus între altele:

„Am putut vizita în R.P.R., fabrici şi uzine, gospodării agricole colective şi gospodării agricole de stat, S.M.T.-uri, am văzut construcţii noi care ne-au impresionat prin amploarea lor. Toate au un singur scop: ridicarea nivelului de trai al poporului. Peste tot este vizibil ajutorul puternic pe care ţara dvs. îl primeşte din partea Uniunii Sovietice. Ne-am gîndit, prin contrast, la „ajutorul" american care se acordă Franţei, care nu are nici o legătură cu interesele adevărate ale poporului francez.

Progresele înregistrate în toate domeniile de Republica Populară Romînă, una din ţările lagărului socialismului şi al păcii, ne-au bucurat mult, ne-au dat forţe noi în lupta noastră.

O profundă satisfacţie ne-a produs participarea plină de elan a tineretului din R.P.R. la dezvoltarea industriei şi agriculturii. La uzina de tractoare pe care am vizitat-o, am văzut cum organizaţia de tineret se adună şi-şi spune cuvîntul asupra planului de muncă, asupra organizării producţiei în fabrică.

René Segret, tînăr viticultor din departamentul Loire et Cher a subliniat mulţumirea constatată la ţăranii colectivişti pentru viaţa nouă pe care o trăiesc. Cu cîtă mîndrie — a spus René Segret — ne-a vorbit un tînăr brigadier în etate de numai 18 ani, decorat cu Medalia Muncii, de la gospodăria agricolă colectivă din Hărman, despre succesele sale în producţie. Putem spune că regimul democrat-popular a descătuşat forţele puternice şi pline de elan ale tineretului dîndu-le cîmp liber pentru cele mai frumoase realizări.

(Agerpres)

Ştiri sportive

Duminică, în jurul orei 16,25, se va transmite de la stadionul Dinamo desfăşurarea reprizei a doua a întîlnirii de fotbal dintre echipele Dinamo Bucureşti şi Ştiinţa Timişoara, contînd pentru returul campionatului categoriei A.

Transmisiunea se va face pe staţiile de radio cu lungimile de undă de 285, 351 şi 261 m. (Agerpres).

★

BORDEAUX 21 (Agerpres). — Echipa Dinamo Moscova a susţinut la 21 octombrie la Bordeaux primul joc din cadrul turneului pe care îl întreprinde în Franţa. Fotbaliştii sovietici au întîlnit echipa divizionară Gironde din Bordeaux. Vremea a fost frumoasă iar tribunele stadionului au fost pline pînă la refuz.

Fotbaliştii sovietici au impresionat prin viteza cu care au jucat precum şi prin precizia şi controlul balonului. Echipa Dinamo-Moscova a obţinut victoria cu scorul de 3—0 (1—0). Primul punct al întîlnirii a fost marcat în minutul 9 de Mamedov, care a primit mingea de la Salnikov. Celelalte două puncte au fost realizate de Rîjkin în minutul 69 şi Salnikov în minutul 74.

Spectatorii au răsplătit cu aplauze călduroase jocul excepţional al echipei sovietice. Echipa Dinamo-Moscova va susţine al doilea joc la 23 octombrie la Marsilia cu echipa F. C. Lille, campioana Franţei.

Spectacole

VINERI 22 OCTOMBRIE 1954

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.: Rusalka; Teatrul de stat de Operetă: Casa cu trei fete; Naţional „I. L. Caragiale" (Studio): Liceenii; Naţional „I. L. Caragiale" (Comedia): Fata fără zestre; Studioul actorului de film „C. Nottara": Mincinosul; Municipal: Afaceriştii; Armatei (B-dul Gral Magheru): Maşenka; Armatei (Calea 13 Septembrie): Vlaicu Vodă; Muncitoresc C.F.R. (Giuleşti): Piatra din casă şi Chiriţa în provincie; Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Fără mănuşi (în sala din Calea Victoriei); Teatrul „Ţăndărică": Umor pe sfori (ora 20 în sala Baruch Berea).

CINEMATOGRAFE: Patria, Bucureşti, Tineretului: Destinul Marinei Vlasenko; Republica, I. C. Frimu: Şcoala curajului; Înfrăţirea între popoare: Examen de maturitate; Maxim Gorki: Săptămîna filmului medical; Elena Pavel: Săptămîna filmului medical; Gh. Doja: Agentul nr. 13; Alex. Popov: Rapsodia caucaziană; 8 Martie: Poemul dragostei; Vasile Roaită: Letonia Sovietică; Unirea: Echipa de pe strada noastră; Flacăra, Volga: Un pichet în munţi; T. Vladimirescu: Primăvara la Moscova; Aurel Vlaicu: Un caz în taiga; Munca: Nunta cu zestre; Victoria: Săptămîna filmului pentru copii şi tineret; Timpuri Noi: Noul Minsk, Polo pe apă, Cocoşelul şi găinuşa; Arta: Republica Karelo-Fină; Cultural: Dincolo de Dunăre; Popular: Avangarda de sacrificiu; Ilie Pintilie: Pentru pace şi prietenie; M. Eminescu: Prieteni nedespărţiţi; Mioriţa: Tractoriştii; Moşilor: R.S.S. Autonomă Komi; 23 August: Insula misterelor; Donca Simo: Brigada lui Ionuţ; 8 Mai: Vinovaţi fără vină; 1 Mai: Prieteni credincioşi; Libertăţii: Intr-un port îndepărtat; N. Bălcescu: Lituania Sovietică; Rahova: Primăvara; Olga Bancic: Pulbere argintie; C. David: Slugă la doi stăpîni; Boleslaw Bierut: Aleko, Fraţii Liu.

BIBLIOGRAFIE

Cei ce poartă vina pentru scindarea Germaniei*)

În editura „Kongress" din Berlin a apărut lucrarea lui Karl Bittel intitulată „Duşmanii naţiunii germane". Cartea lui Bittel cuprinde o vastă documentare istorică asupra politicii dusă de puterile occidentale şi în special de S.U.A. în problema germană. Această carte prezintă o deosebită importanţă în lumina înteţirii uneltirilor imperialiştilor americani care ţintesc includerea Republicii Federale de la Bonn în coaliţia agresivă nord-atlantică împiedicînd realizarea unităţii Germaniei, făurirea unei Germanii unite, democratice şi paşnice. Documentele, mărturiile, hărţile cuprinse în cartea „Duşmanii naţiunii germane" arată limpede că cercurile monopoliste din S.U.A. şi Anglia au acţionat de multă vreme pentru dezmembrarea Germaniei, că ele poartă toată răspunderea permanentizării scindării Germaniei.

★

Intr-una din primele pagini ale lucrării lui Karl Bittel este reprodus facsimilul copertei unei cărţi apărută în mare tiraj în S.U.A. în ianuarie 1941. Este vorba de cartea „Germania trebuie să dispară" scrisă de Th. N. Kaufman, om de casă al stăpînilor monopolurilor americane. Oficiosul trusturilor yankeie „New York Times" s-a grăbit de altfel să facă, la timpul său, mare reclamă cărţii lui Kaufman numind-o „Un plan pentru pace permanentă". Despre ce plan era vorba ne putem lesne dumiri dacă privim o hartă publicată în cartea lui Th. N. Kaufman şi reprodusă în lucrarea „Duşmanii naţiunii germane". În harta aceasta este prezentat un proiect de împărţire a Germaniei între ţările vecine: Franţa, Olanda, Belgia, Polonia, Cehoslovacia.

Aproape concomitent cu aceste îndemnuri făţişe la dezmembrarea Germaniei, apărea la Londra cartea lordului Vansittart intitulată: „Black Record" („Bilanţ întunecat"). În această carte, autorul ei, una din personalităţile proeminente ale vieţii politice engleze lansa lozinca: „Trebuie să distrugem Germania ca stat. Germania trebuie să fie rasă de pe harta Europei". Şi nu-i de mirare că hitleriştii au făcut o mare publicitate acestor planuri de nimicire a Germaniei pentru a-i putea astfel atrage pe germani în războiul tîlhăresc dîndu-se drept „apărători ai existenţei naţiunii germane". E interesant să relatăm în această privinţă cele scrise de unul din căpeteniile naziştilor, Goebbels, în carnetul său de însemnări: „Acest Vansittart este pentru propaganda noastră o adevărată comoară. Trebuie neapărat să-i ridicăm undeva în Germania un monument cu inscripţia: englezului care a slujit cel mai bine intereselor germane (citeşte: intereselor naziştilor — N. R.) în război".

În cabinetele guvernamentale de la Londra şi Washington se elaborau cu înfrigurare tot felul de planuri care de care mai „ştiinţifice" de dezmembrare a Germaniei. Un capitol al lucrării „Duşmanii naţiunii germane" vorbeşte despre primele planuri guvernamentale americano-engleze cu privire la dezmembrarea Germaniei. Sînt relatate pe larg dezvăluirile făcute de profesorul Ph. E. Mosely care a fost expert al Departamentului de Stat al S.U.A. între anii 1942—1945. În însemnările sale publicate după război Mosely a scris: „Încă în decembrie 1941, la prima vizită făcută lui Roosevelt, Churchill a adus în discuţie posibilitatea dezmembrării Germaniei. La începutul lui 1942 Roosevelt s-a gîndit la această posibilitate şi a indicat secretarului de stat Sumner Welles (ministrul de externe al S.U.A. — N. R.) că această chestiune ar merita să fie studiată de Ministerul Afacerilor Externe. Secretarul de Stat Sumner Welles a însărcinat cu rezolvarea acestei probleme „comitetul consultativ pentru discutarea problemelor postbelice" creat în ianuarie 1942. Au fost elaborate planuri de împărţire a Germaniei după război în trei, cinci sau şapte state mici, separate. Paralel au fost analizate amănunţit chestiunile politice, economice şi etnografice legate de crearea micilor state germane". Cele relatate de Mosely nu schiţează însă decît un aspect al primelor uneltiri americano-engleze îndreptate spre dezmembrarea Germaniei. În lucrarea sa, Karl Bittel urmăreşte pas cu pas uneltirile americano-engleze demascînd cercurile conducătoare de la Washington şi Londra, duşmani înrăiţi ai poporului german. Aflăm astfel că în timpul vizitei făcute la Washington în martie 1943, ministrul de externe britanic Eden a cerut să se urgenteze luarea de hotărîri în legătură cu planurile de împărţire a Germaniei. Propunerile americano-engleze cu privire la dezmembrarea Germaniei au fost aduse de Cordell Hull la conferinţa miniştrilor de externe ai celor trei puteri (U.R.S.S., S.U.A. şi Anglia) care s-a ţinut la Moscova în octombrie 1943.

Acest plan denumit „planul Hull" ne este prezentat în lucrarea lui Karl Bittel împreună cu o hartă. Conform „planului Hull" urma să se creeze 5 state mici: Prusia, Hanovra, Hessen, Saxonia şi Bavaria, stabilindu-se totodată un control internaţional asupra regiunilor Ruhr şi Saar precum şi asupra porturilor Hamburg şi Kiel. Anglia a susţinut acest proiect american. Anul care a urmat — 1944 — a cunoscut noi uneltiri febrile ale cercurilor imperialiste din S.U.A. şi Anglia pe drumul dezmembrării Germaniei. Despre aceste uneltiri ne vorbeşte un amplu capitol al lucrării lui Bittel, capitol intitulat: „Cele două mari planuri americane de împărţire". Este vorba de planurile Sumner Welles şi Morgenthau. Planul Sumner Welles, elaborat în iunie 1944 prevedea împărţirea Germaniei în trei state: statul german de sud, statul german de vest şi statul german de est. Planul Morgenthau, elaborat în septembrie 1944 în cadrul „comitetului guvernamental pentru Germania" prevedea alipirea teritoriilor de pe malul stîng al Rinului la Franţa şi formarea unei noi zone internaţionale din restul Germaniei occidentale. Ceea ce mai rămînea din Germania urma să fie împărţit în două state: unul nord-german şi altul sud-german. Planul Morgenthau prevedea de asemenea în amănuntime o serie întreagă de măsuri pentru distrugerea completă a industriei germane. În ce priveşte ocupaţia militară a Germaniei după război planul Morgenthau spunea textual: „Ocupaţia militară trebuie să pregătească de la început permanentizarea împărţirii Germaniei". Cîteva zile după finisarea acestui plan de dezmembrare a Germaniei a avut loc conferinţa separată anglo-americană de la Quebec. La această conferinţă s-a încheiat un acord secret („Quebec Agreement") în legătură cu Germania. În acest acord despre care s-a aflat ulterior se prevedeau măsuri de distrugere a industriei germane. În acord se spunea: „Acest program are drept scop transformarea Germaniei într-o ţară care să se îndeletnicească mai ales cu agricultura şi creşterea vitelor".

Germania să fie nimicită pentru ca să nu mai reprezinte un concurent serios al marilor monopoluri anglo-americane — iată care a fost ţelul imperialiştilor americani şi englezi în timpul războiului, iată sensul acordului secret de la Quebec, iată sensul „planului Morgenthau". A face din poporul german un popor de robi ai monopolurilor americane, a face din Germania mici state mici germane, colonii ale lui Morgan şi Dupont — acesta era programul „planificatorilor" americano-englezi.

Guvernul sovietic s-a opus cu hotărîre acestor planuri. Încă în 1942 U.R.S.S. arătase prin glasul lui Stalin că hitlerii vin şi se duc dar poporul german, statul german rămîne. Aşa cum se arată pe bază de fapte şi material documentar în lucrarea lui Karl Bittel, Uniunea Sovietică a respins proiectele de împărţire a Germaniei aduse de aliaţii occidentali atît la conferinţa de la Moscova din octombrie 1943, cît şi la conferinţa de la Teheran din decembrie 1943. Iniţiativa diplomaţiei sovietice a dus la îngroparea planurilor americano-engleze de împărţire a Germaniei, a dus la elaborarea în comun de către aliaţi a planurilor constructive de la Potsdam. În februarie 1945 la conferinţa de la Ialta, datorită insistenţei delegaţiei sovietice, textele oficiale dinainte pregătite, care vorbeau despre „democratizarea, demilitarizarea şi împărţirea Germaniei" au fost modificate scoţîndu-se cuvîntul „împărţire" şi tot datorită insistenţei U.R.S.S. cuvîntul „dezmembrare" a fost scos din textul declaraţiei semnate după capitularea Germaniei, la 5 iunie 1945, de reprezentanţii militari ai celor patru puteri.

Planul Morgenthau-septembrie 1944

Cercurile conducătoare americane n-au abandonat însă uneltirile lor pentru dezmembrarea Germaniei. La conferinţa de la Potsdam preşedintele Truman a încercat să impună un nou plan de împărţire a Germaniei. În documentele conferinţei se arată: „preşedintele este de părere că împărţirea Germaniei în state suverane separate prezintă un avantaj pentru cauza păcii şi securităţii". Planul Truman prevedea formarea a trei state: de nord, de vest şi de sud. Acest „plan Morgenthau" renovat de către delegaţia americană a fost însă respins de U.R.S.S. Mai tîrziu unul dintre fruntaşii politicii americane, W. D. Leahy constata cu amărăciune „La capitolul pierderi (de la Potsdam — N.R.) putem să socotim faptul că planurile noastre privind dezmembrarea Germaniei au căzut". La 2 august 1945 s-a încheiat acordul de la Potsdam care a formulat sarcinile distrugerii fascismului, militarismului şi dominaţiei monopolurilor în Germania, sarcinile creării unui stat german unit, democratic şi iubitor de pace.

Ca politică comună a puterilor ocupante semnatare ale acordului de la Potsdam, a fost elaborată o politică de dezvoltare a unei Germanii unite şi de aplicare a unor măsuri menite să împiedice renaşterea militarismului german.

Cercurile guvernante din S.U.A., Anglia şi Franţa n-au respectat însă acordul de la Potsdam. Ele au păşit pe drumul sabotării măsurilor constructive care erau menite să ducă la crearea unei Germanii unite, paşnice şi democratice. După ce au suferit un eşec în încercările lor de fărîmiţare a Germaniei într-o puzderie de mici state, imperialiştii americani au promovat în anii de după război o politică de împărţire a Germaniei în două, o politică de reînviere a militarismului în Germania occidentală în scopul folosirii germanilor drept carne de tun pentru urzelile agresive ale Wall-Streetului. Mai multe capitole ale lucrării „Duşmanii naţiunii germane" ne oferă un bogat material în această privinţă. În ele sînt trecute în revistă toate uneltirile americane începînd cu greutăţile făcute de puterile occidentale în cadrul comisiei aliate de control şi continuînd cu manevrele pentru crearea „Bizoniei" şi apoi a „Trizoniei". Un capitol special al cărţii lui Karl Bittel se ocupă de conferinţa de la Londra din noiembrie 1947 a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri. La această conferinţă delegaţia sovietică a cerut constituirea unui guvern al întregii Germanii şi elaborarea în decurs de două luni a unui proiect al principiilor de bază ale tratatului de pace cu Germania. Delegaţia S.U.A. a făcut însă tot ce i-a stat în putinţă pentru a torpila conferinţa. După torpilarea acestei conferinţe s-a întrunit tot la Londra o reuniune separată a puterilor occidentale. Acolo s-a elaborat planul concret de permanentizare a împărţirii Germaniei, de creare a unui stat vest-german separat. La 18 iunie 1948, celor trei zone occidentale fuzionate le-a fost impusă valuta occidentală separată. La 1 octombrie 1948 a început să funcţioneze „Consiliul parlamentar" vest-german, iar la 20 septembrie 1949 a fost constituit guvernul separat de la Bonn: Heuss-Adenauer. Astfel, a avut loc scindarea Germaniei, scindare periculoasă pentru cauza păcii în Europa.

★

Documentele şi mărturiile cuprinse în lucrarea lui Karl Bittel nu merg mai departe de începutul anului 1950. În tot acest timp Uniunea Sovietică n-a contenit să lupte cu consecvenţă pentru făurirea unei Germanii unite, democratice şi paşnice. Cercurile agresive americane au făcut însă tot ce le-a stat în putinţă să adîncească scindarea Germaniei şi să includă Germania occidentală cu Wehrmachtul ei pe cale de refacere în coaliţia „atlantică" războinică patronată de Washington. Hotărîrile recentei conferinţe de la Londra a celor nouă puteri, precum şi tratativele miniştrilor de externe occidentali care se desfăşoară în aceste zile la Paris constituie un adevărat complot împotriva intereselor naţiunii germane, împotriva creării unei Germanii unite, democratice şi iubitoare de pace. Toate aceste uneltiri creează un mare pericol pentru popoarele Europei şi ale lumii întregi.

De aceea oamenii iubitori de pace din întreaga lume sprijină cu tărie propunerile Uniunii Sovietice privitoare la încheierea unui tratat general de securitate colectivă în Europa precum şi noile iniţiative sovietice pentru convocarea unei conferinţe a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri care să examineze din nou problema germană. O puternică şi mereu crescîndă influenţă mobilizatoare o exercită asupra popoarelor europene noua propunere a U.R.S.S cu privire la retragerea trupelor de ocupaţie din Germania şi organizarea unor alegeri libere pe întreaga Germanie.

În condiţiile luptei dîrze a popoarelor pentru rezolvarea justă a problemei germane, pentru asigurarea securităţii în Europa, cartea „Duşmanii naţiunii germane" constituie fără îndoială un aport preţios la cauza păcii. Această carte demască puternic, pe bază de fapte concrete uneltirile cercurilor conducătoare americane şi engleze menite să permanentizeze dezmembrarea Germaniei. Cercurile monopoliste de la Washington şi Londra au urmărit de la începutul războiului să fărîmiţeze Germania pentru a-i distruge concurenţa pe plan economic, pentru a înrobi mai lesne poporul german şi pentru a menţine un focar de război în centrul Europei. Aceste cercuri sînt răspunzătoare de actuala scindare a Germaniei şi de pericolul pe care-l creează această situaţie pentru pacea Europei şi a lumii întregi.

EM. RUCAR

*) *Karl Bittel — „Die Feinde der deutschen Nation" — Kongress Verlag-Berlin.*

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.81.00. Secţia scrisori Tel. 7.80.81. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii